

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Društva sv. Družine.

STEVILKA 32.

JOLIET, ILLINOIS, 19. MARCA 1915

LETNIK XXIV.

Italija zahteva Trent, Goriško, Trst, Istro in Pulj.

Cesar Franc Jožef odločno odklanja nemški predlog, naj Avstrija žrtvuje zahtevano ozemlje, da se vzdrži nevtralnost Italije. Sebična Nemčija baranta z Italijo za slovensko zemljo!

Nadaljnji avstrijski uspehi v bojih z Rusi v Karpatih in Galiciji.

Dunaj, 15. marca. — Sledeče uradno naznanilo je bilo danes izdano:

"Severno od prelaza Uszoka je bilo večeraj ljuto bojevanje. Močni ruski oddelki so šli tam večeraj k napadu in so se približali našim postojankam, kjer so se nekaj časa vzdružili. Naše čete so popoldne podjele protinapad in odbile sovražnika na celi fronti.

"Ob naših postojankah na obeh straneh Ofirske doline je ojačeni sovražnik ponovno izkušal pridobiti višine, a je bil odbit s težkimi izgubami. Močno od reke Dniester so naši protinapadi uspešni, tako da so bili Rusi postopoma nazaj na več točkah."

Italija in Avstrija.

Rim, 15. marca. — Italijanska pošta in brzojavna oblastva so danes ustavila brzojavni denarni promet med Avstro-Ogrsko in Italijo.

Po novi odredbi se imajo opustiti tudi "vozni železniški postojni uradi" v prometu z avstro-ogrsko mejo.

Rim, 15. marca. — Kakor je "Messagero" izvedel baje iz Dunaja, je bil danes državni vojni minister pl. Kroatin poklican k cesarju v avdienco. List zagotavlja, da "se je razpravljala obrana proti vpadu Italije".

Italija hoče Trent in Trst.

Rim, 15. marca. — Pogajanja, koja vodi princ Buelow, nemški poslanik na Italijo, v svrhu, da Avstrija odstopi nekaj zemlje Italiji kot nagrado za nevtralnost zadnje, se še nadaljujejo, dasti zanesljivo poročajo, da je cesar Franc Jožef naznanil, da ne bo nikdar pristopil v tak odstop ozemlja.

Medtem se dogaja marsikaj, kar utrdjuje misel, da Italija stopi v vojno na strani zaveznikov v prav kratkem času. Izgred se je pripetil tukaj danes popoldne, ko so republikanci poskušali prirediti demonstracijo v čast patriotu in revolucionarju Mazzini. Vojski so razkropili množice, ki so kričale "Doli Avstrijo!" Izgredniki so se potem obrli pred Garibaldijevim kipom, kjer so mnogi izmed njih imeli govore, na-

padajoč Nemčijo in Avstrijo ter hvaleč Belgijo.

Cesar noče dati Trsta in Trenta.

Glede vprašanja o koncesijah, je videti položaj tak, da je Avstrija voljna popustiti nekoliko, a da so italijanske zahteve tako velike, da bo pogajanje brez uspeha. Z ozirom na to je sledeča necenzurirana brzojavka iz Dunaja vredna velike pozornosti:

"Cesar Franc Jožef je sprejel večeraj v avdienci barona Buriana, ministra zunanjih stvari, ki se je potem posvetoval z nemškim poslanikom. Avdiencia in konferenca sta se tikali pogajanja med Italijo in Nemčijo, ki je smejo sedaj časopisi omeniti, a ne pojasnjevati.

"Cesar odločno odklanja odstop Trentina Italiji in zahteva, da se pogajanja pretržejo. Nemškega cesarja je nujno naprosil, naj pošlje bavarskih čet na Tirolsko na pomoč Avstrijem v obrano Trsta in Trenta, kjer so bile posadke ojačene in oblastva zaprižena, da ne bodo služila tuji vladi, če sovražnik navali na ozemlje.

Barantač Viljem.

"Nemški cesar se upa pregovoriti Franca Jožefa k teritorialni ali ozemski žrtvi kot edinemu sredstvu v preprečenju italijanskega posredovanja. Zato je naročil princu Buelowu, nadaljevati pogajanja vključno njihovemu neizogibnemu izjavitju.

"Senzačnih razvojev je pričakovati, ker Franc Jožef sedaj preti, da bo javno naznanil, da so teritorialne koncesije Italiji nemogoče sedaj in bodo vedno."

Pritisk na Italijo dosegel višek.

Rim, 15. marca, čez Chiasso, Švica, 16. marca. — Politični pritisk na italijansko vladno, da zajamči smer Italije v bodoče ali v zvezi s cesarstvom osrednje Evrope ali z zavezniki, je bil povečevan v zadnjem času in je danes dosegel svoj višek.

Po docela zanesljivih virih je princ Buelow, nemški poslanik, dal formalno zagotovilo, da bo Nemčiji končno mogoče premagati odpor Avstrije in pregovoriti dunajsko vladno, da odstopi

Italiji zahtevana ozemlja, obenem s prosto roko v južni Albaniji.

Poleg tega bi osrednji cesarstvu pospeševali italijanske težnje v vzhodnem Sredozemskem morju.

Nemški diplomat je nadalje poudaril, da bi pomorska nadvlada Velike Britanije in Francije vplivala uničevalno na Italijo.

S stališča zaveznikov.

Zastopniki zaveznikov so v svojem pogajanju z italijansko vladno predložili stvar v čisto drugačni luči.

Zedinili so se v izreku, da je poraz Nemčije in Avstro-Ogrske neizogiben tudi brez udeležbe Italijanskega. V slučaju, da se Italija ne udeleži vojne, da ne bo dobila ničesar od zaveznikov, ko pride do poravnave.

Vidijo razcep dvojne monarhije.

Nadalje poudarjajo zavezniki, da je ob sklepu miru ali kmalu potem gotovo pričakovati ločitve Ogrskega od Avstrije.

Vsled tega da bi Nemčija pogotitila avstrijske pokrajine nemške narodnosti in se nemška oblast raztegnila do Trsta, ki bi bil tako za vedno izgubljen za Italijo. Poleg tega da bi bila Italija prisiljena opustiti Valono v Albaniji in Egejske otoke.

Avstrija odklanja zahteve.

Kar smatrajo v visokih krogih za popolnoma zanesljiv očit italijanskih ozemskih zahtev in za avstrijsko stališče glede istih, so doznali danes. Razlika med italijanskim in avstrijskim pogledom na stvar je videti tako velika, da dobro poučene osebe ne morejo prav misliti na možnost poravnave.

Debelo povedano, zahteva Italija kos ozemlja na sever in vzhod, ki bi raztezal svoje meje okrog severnega konca Jadranskega morja prav do Reke na vzhodni brežini.

Trent, Trst in Pulj.

Italija zahteva tudi avstrijsko pomorsko luko Pulj, poleg Trenta in Trsta. Koncesije, ki jih je Avstrija baje voljna dati, so neznatne v primeru z italijanskimi zahtevami.

Za verjetno smatrajo, da se pod pritiskom Nemčije pogajanja razširijo in Avstrija pregovori, da bo dala večje koncesije, nego jih je sedaj voljna pretehtovati, toda v odgovornih krogih splošno mislijo, da bi bile skrajne avstrijske koncesije nezadostne v zadovoljitev Italije.

Kaj Italija zahteva.

Italijanske zahteve, kakor danes očrtane, so sledeče:

Na severu želi Italija celo pokrajino Trent, da bi obsegala njena meja Venoste, Passirio in Breonio, vstevši okrožja Reverso, Trent, Bozen, Meran, Bresanone in Bruneck; na vzhodu želi raztegniti svojo mejo do Julijskih planin, vstevši pokrajino Goriško in Istro, z okrožji Tolmin, Gorica, Trst, Pulj in Reka. Poleg tega želi dalmatinske otoke, posebno Krk, Čres, Lungo, Brač, Hvar, Korčulo, Meleda in Vis.

Kaj je Avstrija voljna odstopiti.

Edina mejna poprava, ki jo je po tem naznanilu Avstrija voljna dati, je odstop ozemlja, tako da bi Italija dobila v posest Gardsko jezero z mestom Riva in z dolinama rek Chiese in Adige, vstevši mesti Rovereto in Tione, ali izključno Trent, in na vzhodu dolino reke Soče, vstevši Gradiško, ali izvzemši Gorico.

Naznanjajo tudi, da v povračilo za tako ozemlje, kakor ga je voljna odstopiti, zahteva Avstrija veliko vsoto denarja in tudi odpuščajo po Italiji vsake terjatve drugega ozemlja v avstro-ogrskem cesarstvu, obljudenega po Italijanih.

V povračilo za te koncesije od strani Italije je Avstrija voljna dati nekaj krajevnih pripustov, vstevši ustanovitve italijanskega vseučilišča v Trstu.

Poskušajo oteti Przemysl.

Petrograd, 15. marca. — Avstrijske čete, podpirane po velikem nemškem oddelku, se zopet odločno trudijo oteti trdnjavo Przemysl v Galiciji, oblegano po Rusih iz prvih mesecev vojne.

Ko niso imeli sreče v svojih podjetjih na vzhodnem Galiskem blizu Stanislavowa, so prenestli središče svojega vojskovanja dalje zapadno in sedaj poskušajo prodirati naravnost od prelaza Uszoka proti severu. V bližini Stubena, skoro napol poti med Uszokom in Przemyslom, so Avstrijci zadeli ob resen ruski odpor, in uspeh njihovega prodiranja je odvisen od iz-

da njihovih združenih prizadev, predreti ruske linije na tej točki.

Rusko uradno naznanilo.

Ruski vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo:

"Na celi fronti v okraju Przemysla, od Mlawke železnice do reke Orzye in na levem bregu zadnje reke, smo napredovali v neprestanem bojevanju. Nemški protinapadi so bili povsod odbiti. Topovi trdnjave Osowce so prisilili k molku več nemških obležnih baterij težkega kalibra, ki so bile postavljene na streljaj od trdnjave.

"V karpatskih gorah so bili avstrijski napadi v smeri Baligroda in nemški napadi na višino št. 992 blizu Koziove odbiti. Na vzhodnem Galiskem so naše čete vrgle sovražnika nazaj v krajini severno od Obertyna. Topniški dvoboj je bil pri Przemyslu."

Nemško uradno naznanilo.

Berlin, 15. marca. — Nemški vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo: "Število ruskih njetnikov vsled spopadov severno od gozda pri Avgustovu je naraslo na 5.400. Močni ruski napadi severno in severovzhodno od Przasnysza so se izjalovili, in sovražnikove izgube so bile velike."

Avstriji zmagujejo z bajonetom.

Dunaj, 16. marca. (Čez London.) — Državno vojni ministrstvo je danes objavilo sledeče naznanilo:

"Sovražni napadi proti našim postojankam vzhodno od Sulejowa, pri Lopusnu (blizu Kielec), so bili odbiti. Prav tako so se izjalovili vsi ruski napadi blizu Gorlic, kjer je naše topništvo prizadelo sovražniku posebno težke izgube."

"V Karpatih je prišlo večeraj skoro samo do topniških bojev. Severno od prelaza Uszoka je bilo izza dne 14. marca, ko je bil sovražnik hudo poražen, sorazmerno mirno. Kakor je razvidno iz poznejših poročil, sta bila o tej priliki dva ruska bataljona skoro popolnoma uničena, a razun tega je bilo 11 častnikov in 650 mož ujetih; tudi so bile zaplenjene tri strojne puške."

"Severozapadno od Wyszkowa so naše čete naskočile neko višino in ujele 380 mož."

"Južno od Dniestra se boji nadaljujejo. Sovražnikov poskus, polastiti se višin vzhodno od Vitynje, v smeri Kolomeje, se je izjalovil po večdnem bojevanju, v katerem so Rusi utrpeli težke izgube. Ko je bil sovražnik ojačen, je večeraj popoldne obnovil svoj napad trikrat. Pa spet se je moral po težkih izgubah umekniti."

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 17. marca. — Avstrijski vojni urad je nočjo objavil sledeče naznanilo:

"Danes in večeraj je sovražnik podjemat osamljene napade na Rusko-Poljskem in zapadnem Galiskem, ki so bili odbiti. Na karpatski fronti blizu Wyszkowa so ruski oddelki ponovno poskušali poneti nazaj vzeti postojanke zasedene po nas, a njihovi napadi so se izjalovili."

"Južno od Dniestra se spopadi nadaljujejo ponekod, ali položaj je neizpremenjen."

Boji v Karpatih.

Italijanski vojaški kritik Gatte priznava avstrijske uspehe v Karpatih in pravi, da so v tej pokrajini v tem času mogoče operacije samo v dolinah, koder vodijo velike ceste. Po takih cestah silijo naši preko sedla Uszok in Wyszkow, Rusi pa v bližini Dukle in med Lupkovom in Uszokom. Zaradi tesnega prostora ne more stopiti v boj večje število čet, pač pa je gotovo, da bo ona armada, ki bo spomladaj ob boljšem vremenu obvladala prelaze, imela precej ugodno stališče, ki ga bo izrabila z brambo, če bo manjša po številu, ali pa z ofenzivo, če bo močnejša. Vse kaže, da se bo severno od Karpatov razvila velika in odločilna bitka.

Doktor kot ženomorec.

Mattoon, Ill., 11. marca. — Dr. Harold E. Donalds je bil dejan v zapor danes popoldne pod obtožbo, da je umoril svojo ženo, go. Alice Donalds, ki je storila smrt med neko gostijo v Ronaldsovem domu na Novega leta večer. Obtožbo proti drju. Ronaldsu je podala velika porota tega mesta. Dr. Donalds in njegova žena sta bila morfinista.

Četverčki.

Redding, Cal., 11. marca. — Ga. C. O. McKnight, 40 let stara in tehtajoča 105 funtov, ki živi blizu Bella-Viste, je danes mati četverh otročev, rojenih med 9:15 in 11:15 uro snoči.

Najtežji in prvorojeni tehta 3½ funta. Zadnjerojeni tehta samo 1¼ funta. Ga. McKnight je mati deveterih drugih otrok.

Zoper angleško blokado Nemčije.

Vlada Združenih Držav namerava protestirati proti načinu "zaprtje".

BOJI NA ZAPADNEM BOJIŠČU.

Križarka "Dresden" pogreznjena. Nič uspehov v Dardanelah.

Washington, D. C., 17. marca. — Angleška zadnja nota na zavezno vladno izreka blokado ali pomorsko zaprtje proti Nemčiji.

Da navedemo sir Edward Greyve lastne besede v spomenici z dne 13. marca: "Britanska brodoge je začelo blokado na ta način, da križarka 'Gordon' nadzoruje vse vodne poti od in do Nemčije."

Najboljši tukajšnji poznavatelji mednarodnega prava smatrajo kakor v državnem departmentu, tako tudi v pomorskem ministrstvu angleškem nameravani način izvajanja te "zaprtje" za velik prestopok vseh dosedanjih določil.

Nameste omejitve blokado na nemška vodovja in pristanišča, naznanja britanska vlada, da so vsteta v odredbo vsa evropska vodovja, tudi Sredozemsko morje.

Kongresnik Tawner, Iowa, smatra z mnogimi drugimi svojimi tovariši položaj za skrajno kritičen.

Od ameriških trgovcev — izvoznikov in uvoznikov — prihaja vsak dan na stotine protestnih pisem proti britanski odredbi. Predsednik Wilson sam posveča ves svoj čas tej stvari, dočim naš državni tajnik v uri nevarnosti raji hodi z Billy Sundayem okrog po deželi in govori proti hudniku alkoholu.

Križarka "Dresden" pogreznjena.

London, 15. marca. — Admiralski urad je nočjo naznanil, da je bila nemška križarka "Dresden" pogreznjena.

Križarka "Dresden" je bila zajeta po britanskih vojniških ladjah "Glasgow" in "Kent" in pomožni križarki "Orana" blizu otoka Juan Fernandez v Pacifiku, 400 milj od chilenske brežine.

Po petminutnem bojevanju je ladja pričela goriti, njen magazin je razletel in "Dresden" se je pogreznila.

Posadka 320 mož, vstevši petnajst hudo ranjenih, je bila rešena. Nobena angleških ladij ni bila poškodovana.

V nevtralnem vodovju.

Washington, D. C., 16. marca. — Nočjo tukaj izdana izjava nemškega poslanstva pravi, da je bila nemška križarka "Dresden", ki jo je pogreznil oddelček angleškega brodoge blizu chilenske brežine v nedeljo, "prejkonc napadena v zavetju nevtralnega vodovja". Tozadevne brzojavke je poslanstvo prejelo iz Valparaisa, Chile, večeraj in danes. Devetnajst članov posadke na križarki "Dresden" pogrešajo in trije so bili usmrčeni med bojem.

Zavezniki pritiskajo Nemce.

Pariz, 16. marca. — Neprestano pritiskanje po zaveznikih proti nemškim četam na zapadni fronti poroča večerjo naznanilo vojnega urada.

Naznanilo pripoveduje o ljutem bojevanju blizu Notre Dame de Lorette, v Champagnu blizu Perthesa in v Argonih, kjer zavezniki baje prodirajo.

Še več ladij pogreznjenih.

London, 17. marca. — Nemški pomorski čolni nadaljujejo svoje napade na britanske ladje, in v zadnjih treh dneh so bili trije parniki torpedovani in pogreznjeni. Sedem mož je bilo usmrčeno.

12.000 Angležev padlo.

London, 17. marca. — Vojni urad je nočjo izdal podrobno naznanilo o strašnih bitkah pri Neuve Chapelle in St. Eloi, kjer je bil poražen nemški načrt, predreti britansko linijo in prodirati v severno Francijo.

Bitke so trajale pet dni, od dne 10. do 14. marca, in so bile izgube na obeh straneh ogromne.

Britanci so izgubili 12.000 mož na mrtvih, ranjenih in ujetih.

V Dardanelah.

Solun, 15. marca. — Britanska lahka križarka "Amethyst" je v nedeljo vključ minam in streljanju iz trdnjaviških topov prodrla po morski ožini skoro do Nagare, najožje točke, ko je bila zadeta po dvaindvajsetih izstrelkih. Osemindvajset mož njene posadke je bilo usmrčenih in trideset ranjenih.

Vendar se je križarki posrečilo, da se je vrnila do brodoge in zasidrala blizu tenežkega svetilnika. Malo prej je zavezniško brodoge

zapazilo, da se premične turške baterije razpostavljajo blizu Kumkala in Saroskega zaliva v svrhu, da preprečijo izkrcaje zavezniških čet. Brodoge je bombardovalo tiste baterije tri ure, nakar so utihle.

Ne morejo naprej.

Berlin, 17. marca. — Posebna brzojavka iz Carigrada na "Vossische Zeitung" pravi, da tam splošno mislijo, da je postopno oslabevanje bombardovanja Dardanel predhodni korak do popolne opustitve izsiljevanja morske ožine.

Zavezniško brodoge ne more naprej preko trdnjav, iz katerih grme Kruppovi topovi.

Tudi bombardovanje Smyrne ni doseglo ničesar zadnja dva dni. Po okolnem gričevju je nad 80.000 turških vojakov.

Tudi Alaska suha?

Juneau, Alaska, 12. marca. — Nasvet zakona za prohibicijo po vsem teritoriju Alaski je bil predložen v spodnji zbornici teritorialnega zakonodajstva večeraj po poslanec C. K. Show iz Rubyja. Predloga je bila odkazana odseku za odgojo, javno zdravje, kvantitino in nrvnost.

Azijska kolera?

New York, 15. marca. — Grški parnik "Joanina", ki je dospel danes semkaj iz Pireja z 263. potniki, je pridržan pod kvantitino. Eden medkrovnih potnikov, neki Frain Glahr, kaže znake azijske kolere.

"Slovenska Liga"

je bila ustanovljena v Chicagu dne 9. marca 1915. O tem več prihodnjic.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Ker so v naši stari domovini take žalostne razmere radi vojke, zato naši sorodniki, prijatelji in znanci tam trpe veliko pomanjkanje denarja. Penekod ga ne morejo dobiti iz bank, zato morajo trpeti pomanjkanje poleg vsega svojega premoženja.

Zdaj je čas, da se vsakdo spomni svojih trpečih v stari domovini. Pošljite svojim, cigar potrebe so vam najbolj poznane, pa tudi ste sigurni, da pride Vaš dar v prave roke in v pravi namen. Nikdar poprej niso naših darov tako potrebovali kot zdaj. Usmilimo se jih!

Nalase smo cene denarja tako znižali, da vsakdo lahko pošlje po najnižji tržni ceni. Mi ne gledamo za dobiček, temveč za dobrobit naroda, ki zdaj potrebuje pomoči.

Delavske razmere so zdaj slabe povsod in trgovske tudi, pa vendar si lahko pritrhamo vsaj en dolar, da ga pošljemo v storo domovino svojim dragim trpinom na altar.

Pošljamo denar v storo domovino: na Kranjsko, Stajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta:

Prave denarne cene so tu navedene. Kdor računa več, računa preveč. X.)

K 5.....\$.90	K 120.....\$ 20.49
10.....1.80	130.....22.16
15.....2.65	140.....23.89
20.....3.50	150.....25.56
25.....4.35	160.....27.20
30.....5.20	170.....28.90
35.....6.05	180.....30.60
40.....6.90	190.....32.30
45.....7.75	200.....34.00
50.....8.50	250.....42.50
55.....9.35	300.....51.00
60.....10.20	350.....59.50
65.....11.05	400.....68.00
70.....11.90	450.....76.50
75.....12.75	500.....84.00
80.....13.60	600.....100.80
85.....14.45	700.....117.60
90.....15.30	800.....134.40
95.....16.15	900.....151.20
100.....17.00	1000.....168.00
110.....18.70	

Pri teh cenah je poština že vračunana.

Pazite na naše prave cene denarja. Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" se svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljate v pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois. Vse naše poslovanje je jamčeno.

NEMŠKI "OBSERVATORIJ" V FLANDRIJI.

Na spodnji fotografiji vidite od blizu moža, udobno sedečega na stolu na vrhu slamnate kopice, ko opazuje sovražnika skozi vojno kukalo, skrit za bližnji slame.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 17. marca. — Štiridesetna pobožnost se je pričela danes v naši cerkvi sv. Jozefa. Slovenski sklep pobožnosti bo v petek zvečer, na praznik našega cerkvenega patrona.

— "Mirovna nedelja". Prihodnja nedelja, dne 21. marca, bo tiha nedelja ter obenem "mirovna nedelja" za vse katoliške cerkve v Ameriki, po ukrepu papeža Benedikta XV. Katoličani po vsej Ameriki se bodo združili v molitvi za obnovu miru med vojskujočimi se narodi evropskimi. Nadškof Quigley je ondan naslovil na vso č. duhovščino v čikaški škofiji posebno pismo, ki pravi v njem: "Posebne molitve in pobožnosti v obliki, predpisani po našem sv. Očetu samem, se imajo slovesno opraviti v vseh župnijskih cerkvah in javnih kapelah po vsej tej deželi na Tiho nedeljo. Opomnite svoje župljane, da se vam pridružijo v molitvi do vsega močnega Boga, da v svojem velikem usmiljenju obnovi blagoslov ranega in trajnega mira."

Molitvi sv. Očeta za mir se glasi: "Potitvi vsled bojnih strahot, ki pretresajo ljudstva in države, se zatečemo, o Jezus, z največjim zaupanjem k Tvojem ljubezniemu Sreču. Vzdihujoči te prosimo, o usmiljeni Bog, dokončaj to bridko poizkušnjo; hrepenenja pričakujemo, o Knež miru, da nam čimprej podeliš naš mir."

"Tvoje Sreče je nekdo izlivalo ljubezno na ta svet, da bi izginila vsa nesloga in vladala le ljubezna med ljudmi. Ko si bival na zemlji, si imel najnežnejše sočutje za vse naše človeške potrebe. O, naj se tvoj Sreče usmili tudi v tej za nas tako težki, s strahom in sovraštvom prepolni uri!"

"Usmili se vseh mater, ki trepetajo skrb za svoje sinove; usmili se vseh družin, ki pogrešajo gospodarjev; usmili se uboge Evrope, ki jo tlačijo tako huda poizkušnja!"

"Navdahnjeni vladarji in ljudstva z mislijo miru, dokončaj krvave boje narodov, priženi ljudi, da se spravijo in si dajo poljub miru, saj jih je pobrala cena tvoje krvi. In kakor si nekdo apostolu Petru, ki je klical na pomoč: "Gospod, reši nas, potapljam se!" poln ljubezni odgovoril s tem, da si pomiril vihar na morju, tako usliši do brotljivo tudi zdaj naše zaupljive prošnje ter dodeli, da zavladajo na razburjeni zemlji zopet mir in tišina."

"O preblašena Devica! V vseh presvetlih poizkušnjah si pomagala, pomagaj tudi zdaj nam, varuj nas, reši nas! Amen."

— Društvo sv. Genoveže št. 108 K. S. K. J. priredi na velikonočni ponedeljek zvečer v Stenovni dvorani sijajno plesno veselico v prid društveni blagajni.

— Volitev pomožnih supervisorjev. Prihodnji ponedeljek, dne 22. marca, zvečer bo v Clement Hallu republikanska občinska konvencija v svrhu nominiranja kandidatov za 10 pomožnih supervisorjev, 1 cestnega komisijonerja in 1 občinskega šolskega pooblaščenca (school trustee). Občinska volitev se bo vršila dne 7. aprila. — Med dosedanjimi pomožnimi supervisorji je tudi g. Alexander F. Ross, dolgoletni foreman tiskarne A. S., ki je zopet kandidat za nominacijo.

— Politična organizacija. Zadnje prvotne volitve dne 9. t. m. so pokazale potrebo politične organizacije med jolietskimi Slovenci in Slovanci sploh. Da ni noben slovenski kandidat za nominacijo za komisijonerja prodi, je vzrok edine razsejane med našimi volivci. Če bi bili organizirani, bi bili postavili samo enega našega kandidata in ga vsi volili, pa bi zmagali. Tako pa smo siloma propadli. Ali ne bi bilo na času, da se prične resno misliti na slovensko politično organizacijo vsaj med Slovenci jolietskimi? Na dan, organizatorji!

— Hripa ali influenza je hudo razsajala po Jolietu zadnje tedne, tako da je bil skoro vsak drugi človek vsaj hudo prehlajen, če ni imel vseh znakov imenovane nadežne bolezni.

Joliet, Ill., 15. marca. — (Iz urada društva sv. Barbare št. 65 s sedežem v Forest City, Pa.) Vsem članom omenjenega društva se tem potom nanaša, da je društvo sklenilo na seji dne 7. marca 1915, da bomo imeli skupno sredo v soboto dne 20. marca t. l., vsak lahko opravi sredo omenjenega dne popoldan ali zvečer, in skupno sv. obhajilo v nedeljo 21. marca pri šestih sv. maši, ki bo za žive in umrle člane tega društva.

Torej prosim vse člane, da se zberejo dne 21. marca zjutraj ob pol 6. uri v navadni dvorani z regalijsami, od tam odkorakamo skupno k sv. maši in mizi Gospodovi.

Pozdrav vsem članom in članicam društva sv. Barbare.

Frank Hočvar, tajnik, 1120 N. Broadway.

Calumet, Mich., 15. marca. — (Nekoliko glede dopisnikov A. S. in njih dopisov, tičočih se evropske vojne.) Ker smo, rekli bi, vsi čitatelji in dopisniki A. S. enega mnenja, ni ni treba tolaščiti podrobnosti. Dovolj je si pa v imenu vseh dopisnikov A. S.

protestirati proti vsebini dopisa, kateri je bil priobčen v A. S. št. 30: Cherryvale, Kans., Ivana Bambič.

Ni moj namen oporekati, da bi ne bil omenjeni dopis za v list, toda nikakor ga ni dopisniki A. S. ne moremo poštovati popolnoma. In zakaj ne? Prvi zato ne, ker ste edino vi Ivana Bambič tega mnenja. Drugi se vaše opazke ena z drugo ne strinjajo. Tretji, ker niste v dopisu povedali nobenega pravega mnenja. Striči, ker vaš dopis diši po kalibru, katerega zastopa Glas Naroda. In ker bi nekaterim to nezadostovalo, si ogledimo dopis:

"O vdova tožna, zapuščenca, ti mati toliko sirot, s krvjo, solzami napojena, ki bol poznaš le, nič dobrot!" i. t. d. In tu pride vprašanje, ali se more prilegati ta pesmica sedanjim burnim razmeram? In mi dopisniki A. S. ali morebiti ne vemo, da je v Sloveniji dolina solz, kakor tudi v drugih narodih? Kdo se more potem ozirati na besede narodnih pesmi, katere so bile zložene v času, kateri se ne more primerjati sedanjemu? Tudi kralj Salomon je imel velike izreke in učene nasvete, pa v sedanjih časih jih ne moremo vpoštovati niti v najmanjših krogih. Sploh pa rečeno, je danes odvisnost Avstrije tudi odvisnost slovenstva in nič drugega.

Dalje se glasi dopis: ker te dopise pišejo avstrijski koproščiki in furmančki-amerikanskega kapitalizma ter porabijo priliko za svoje namene in (3 vrste naprej) niso toliko hvaležni svoji novi domovini, da bi se podpisali Amerikanski Slovenci.

Tako torej. Kam poleg naj držimo? Amerikanskemu kapitalizmu ne, Avstriji ne, a podpisovati se pa bi morali z imenom "Slovenci, hlapi ameriških kapitalistov". In ravno tu ste se vi, gospa Bambič, ugriznili za jezik v svoji politiki, ker mi in vsi narodi v Ameriki nas imenujejo avstrijske Slovence in nikakor ne ameriške, ker Amerika ni rodila Slovencev, jih ne more upoštevati svojim.

In slednjič glede zgodovinskih knjig, katere ste nam svetovali pregledati, vam rečem: tudi v sedanjih časih bodo izšle knjige velike zgodovine, ali to bodo ostale le za spomin in nič drugega; posebno v vojnih časih ne bodo je velikega pomena.

In na tem mestu povedano, smo mi dopisniki A. S. na pravi poti in ne omahujemo. Da smo z Avstrijo, je tole dolžnost domovinska in ne nobena politika. Vi cenjena dopisnica, drugi pišite bolj priprosto, ker politika, v katero ste se spustila, vam ne gre in vam nasprotuje, in sami morete vedeti, da eden proti vsem se ne vpoštevata.

In slednjič ur. A. S., če ste vi priobčili dopis kot razmotriv mnenja in želje dopisnice, priobčite tudi moj dopis, če je pa dopis priobčen kot resen poduk dopisnikom A. S. in vašega mnenja, Vas prosim, da denite moj dopis v koš.

John Grsich.

Gowanda, N. Y., 7. marca. — Cenjeno uredništvo A. S. Čital sem vaš list, v katerem sem videl, kako vi in vaši dopisniki lepo odgovarjajo na G. N., na g. I. B. in na vse njegove pristaše. Zares se na vse načine prizadevata gorri omenjena kaj storiti. Ali jaz pravim, da če nam bosta g. I. B. in Sakserjev Francelj prezidenta ali kralja iskala, da bomo mi samo kralja ali prezidenta imeli le na papirju. Gotovo mi ne dočakamo tega srečnega dneva. Pač se pa tudi dobi človek, ki prebira Sakserjev popir in njegove dopise, da potem malo laja za njimi. Ali če ga vprašam, kaj in kako misel imate narediti, ti sploh ne ve dati odgovora. Kakor mislim, si S. liga zastoji glavo, ker gotovo ne doseže svojega cilja. Pozdrav. Tebi A. S. pa želim obilo naročnikov.

Frank Križnar, Box 996.

Indianapolis, Ind., 12. marca. — Cenjeno uredništvo! Topla in vesela spomlad priha v deželo, vse se veseli toplega in zelenega spomladja. Pa je zares tako krasno pogledati to božjo naravo Vsemogočnega, ki je vse to ustvaril. Po travnikih zelenih se cvetlice prikazujejo, drevesa kaj lepo cvetijo, ptice prepevajo svoje spomladanske pesmice. Vsak človek se veseli te zelene spomladi, vse rado gre ven na prosto dihat svežega zraka.

Zalostna spomlad bo pa za evropske narode, kateri v vojski prelivajo svojo kri, ko gre sovražnik proti sovražniku. V sredini stoji Nemčija in Avstrija. Okoli niju so sovražniki množestevinejši, kot sta ti dve državi, ali vendar se tako hrabro bojujejo proti njim, da jim ni treba misliti zaveznikom, da bi zmagali. Saj sramotno pa res bo za one države, če Avstrija in Nemčija zmagata, ko se skoraj cela Evropa vojskuje proti njima in se iz drugih delov sveta vojske dobivajo na pomoč, na primer iz Severne Amerike kanadke vojske, iz Indije, Avstralije; in še eno tropo črnih so dobili na pomoč. So si mislili, da bodo Avstriji in Nemci kar orožje pred njimi dol položili, pa ni šlo tako. Avstrijski vojaki se nič ne bojijo tudi "teh črnih", jih ravno tako streljajo kot pa Ruse.

Ali glejte, to je pa tudi Blatinaka za-

čelo jeziti in urednika Glas Naroda. So pa začeli kar hudica na list Glas Naroda ljubiti, pa Krpana in Brdavska, in še celo ljubljanske škofa Jegliča, in kranjskega glavarja dr. Šusteršiča in nekega franciskana itd. Ti g. urednik Glasa Naroda, ali misliš, da si prav pametne slikarje v list Glas Naroda slikal? Pa mislim, da ne; čeprav greš vprašati umobolnih po norišnicah, tako ti bodo odgovorili, da to niso pametne slikarje. Ti urednik Glas Naroda pa se še z vsakim neumnim greš lahko kosat. In glejte, zdaj misli gospod Blatinik vdreti v Avstrijo s svojo armado. Že ima nekega Jagra pri sebi; Blatinik bo polkovnik, Jager pa podpolkovnik. In že imata tudi nekaj vojaštva pri sebi. "Ali glejte," pravi polkovnik, "denarjev nimamo." Sakserjev Francelj mu veli: "Ej teleban, Slovensko Ligo ustanovi, da se denarjev nabere. Potem bom pa jaz novi slovenski kralj, če bomo premagali Avstrijo." Tako mislijo ti četaši, da bodo Avstriji in Nemčiji strli, potem bodo slovenske dežele za sebe obdržali in svoje kraljestvo ustanovili. Tam nekje na Kranjskem v Ribnici bo ta novi kralj imel svoj sedež. Potlej bodo zares dobri časi tam v Sakserjevem cesarstvu. In ta polkovnik bo potem ministrski predsednik, podpolkovnik pa minister za zunanje stvari. Ta novi kralj bo pa pri bogato, obložen mizi sedel na svojem kraljevem prestolu in zraven oba ministra, in poplavi bodo dobrega vinca in zraven mastne pečenke in vsakovrstne potice jedli in viržinke pufali. Njih državljani bodo pa vsi ligarji, kateri so že zdaj jim začeli žepe polniti svojim naprej postavljeno. Dobra bo ta država, če bo kaj dosti Liga vam prinesla. Pa takih neumnih ljudi menda ne boste veliko dobili, da bi teško zaslužene cente za vaše žepe dajali. To vaše kraljestvo bo enkrat kar veter popihal. Avstrijska in nemška armada sta še močni, da ju nobeden sovrag ne more premagati, pa g. Blatinik in g. Sakser in g. Jager ju tudi ne bodo premagali, čeravno imajo trde glase kot največji planinski kostrun.

Vsak, kateri hoče kaj darovati svojim v slovenski domovini, je bolj pameten, da sam pošlje svojini, kateri so od vojske zadeti, da pomanjkanje trpijo. Vi pravite, da bote slovensko ljudstvo osvojili s tisto Ligo in poslali svoje odposlance v Evropo, kadar se bode mir sklepal. Morebiti da bo šel Blatinik ali Sakser, pa vama po pravici povem, da mir bodo druge osebe sklepane, ne pa Glas Narodovi.

Zvesti avstrijski Slovenci, je boljše, da se primemo lista Amerikanskega Slovence, ki je pravi katoliški list, ne pa Glas Naroda, ki je opravičljivi zoper Avstrijo, ki je katoliška. Tebi, Amer. Slovence, pa želim obilo naročnikov.

Zvest avstrijski Slovenec.

Ottawa, Ill., 15. marca. — (Vabilo na sv. misijon.) "Pojdite ven na stranska pota in steze, in jih pripeljite sem, da bo moja hiša napolnjena." (Sv. Luka 14.) Pridite vsi k sv. misijonu, kateri se začne v cerkvi sv. Franciška v Ottawi, Ill., pod vodstvom misijonarja Rev. Venceslava Solar. Začne se sv. misijon dne 21. marca zvečer in bo trajal do 28. marca zjutraj. Bog bo dal milost in obilo blagoslova vsakemu, ki se udeleži sv. misijona. Vzbuđi se in prid k misijonu. Vstani, ki spiš, prid, ogrej se pri ognjišču božje ljubezni, sedaj ko se ti ponuja prilika. Pridi k sv. misijonu, poravnaj račun z Bogom, sedaj ko je zlati čas milosti in usmiljenja. Pridi sedaj, ne boj se, našel boš zdravila tudi za najstarejše in najhujše rane; našel boš tolažbo in mir srea v dobro opravljeni spovedi. Potem prid vsak dan k pridigam, iz katerih boš zajemal moč. Pridi k sv. obhajilu, da se ti duša okrepi z nebesko mano. Pridi k misijonu, potoji božjemu Sreču tvojo srčno bol, saj je On dober pastir, ki ne zapusti zgubljenih ovc. Vse je pripravljeno, prid k vsaki pobožnosti, zjutraj in zvečer, pripelji svoje prijatelje, ki se obotavljajo, bodi jim ti dober angelj in pripelji jih k studencu milosti božje in spoznanja. Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživljal! Vzemite moj jarem na se, in učite se od mene, ker jaz sem krotak in iz srea ponižen. Moj jarem je sladak in moje breme je lahko.

Dragi bralci A. S., nemški duhovnik Rev. Kazimir Miller nas vse živeče v mestu in izven mesta vabi, da se udeležimo sv. misijona. Slovenci in Hrvatji bomo imeli skupno pridigo, Slovaki in Poljaki pa vsaki zase, tako da se bomo lahko vsi udeležili sv. misijona. Prva sv. maša ob 7.30, druga sv. maša s pridigo ob 8.30. Pridiga zvečer ob 7.45.

Naj še omenim, da bo to prvi sv. misijon v Ottawi za naš narod. Dragi moji, tako dajmo, da se bomo lepo pripravili za sv. misijon. Jaz mislim, da se bo vsak od svojega vsakdanjega dela za par ur odrgal, da bo šel v cerkev. Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi! Pripravimo pot Gospodu, da bomo lepo pripravljene na duši in na telesu in lepo pristopili k angelski mizi in da bomo vredno prejeli Jezusa v naša srca.

K sklepu pošljem vsem prijateljem in znancem iskren pozdrav!

Frank Žagar.

Pittsburgh, Pa., 5. marca. — Cenjeni mi list Am. Slovence! Prosim Vas, odstopite mi mal kotiček v svojih predalih! G. Naroda piše v št. 48 obširen članek o Slovenski ligi. Gosp. I. Blatinik pravi, da hoče slovenski narod pretehtati tisoč in tisočkrat, a izrecno se jezi na urednika Am. Slovence! Ako bi se vi, gg. ligarji, namesto kar deklamirate okoli o dokladah, ravnali po Am. Slovence naukih, vam ne bi bilo potrebno zbirati tiste visoke neumnosti. Premagajte svoje dobro usmiljeno srce! Slovensko ljudstvo je živelo prej, ko ste vi gospodi postali, in živelo bo, ko vas ne bode. Marsikateri izmed vas je vesel vojskovanja, da si laglje business založite s Slovensko ligo. Na temelj postavljate borih 10 centov, da si lahko vsaki pritruga na svojem žledocu. Kaj čemo, mal dar dobro pride za vas, za skupnike slovenske lige!

Kličem: Slovenci katoliški narod, na noge! Ne poznajte nobene lige, še manj njene gospode. Zato pa je naša dolžnost, da se zabavljamo odkriti pove: kjerkoli je stranka slovenske lige imela neomejeno gospodarstvo, se je izkazala kot slab gospodar, zatorej mi Slovenci si ne želimo vaše svobode, vkljub vsem lepim besedam je niti oddalec ne želimo ter bo vsak mož po svoji moči skušal vse storiti, da se upi in nade raznih gospodov in onih, ki hočejo s pomočjo lige priti "do avstrijskega prestola" oziroma h koritu, ne uresničijo! V G. Narodu št. 49 se je dopisnik iz Rocks Springa v blaznosti premotil kot poduljiv možiček, da predbacuje slovenskemu ljudstvu, da je pokvarjeno in ljudskih solah, da so mu duhovni zabijali Boga in cerkev v glavo. Pa mi katoličani smo tega ponosni, vam naj bode sramota! Ligarji opisujejo zlorabo duhovnov, da so nas učili pohlevnosti in udanosti do cesarja in samih sebe; v resnici trdi, da je kriva katoliška vzgoja! Treba nam je v sedanjih časih paziti, da nas ti visokošolci ne primejo v svoje zamke, ker oni vedno navajajo vodo na svoj mlin, a doma imajo prižgano svečo hudicu! Tako je zdaj menda vendar vsakdo na jasnem, s kakšno družbo imamo opraviti slovensko ljudstvo in takoj nastopiti boj, kajti preveč besnijo in tulijo, da so že otrovali del našega naroda. Nad vse značilno za liberalno stranko, njihovo mišljenje in namere: Rusko in Srbsvo proslavljajo kot viteško in zagovarjajo sara-jevski umor! Izlajajo oklice, kateri so praveci zglede velike predrznosti in nesramnosti, ne ubojajo ni za besedico tega živinskega dejanja. Nedolžna mladina, prepričani, da jih poznajo. Kdor se bode osedaj naprej z njimi družil, je deležen njihovega krivičnega početi, ker oni ne vejo, da je Bog na nebesih, ne priznajo, da je Kristus rekel: Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je njegovega. Pustimo jih na stran, saj ne vejo, kaj delajo. Glede evropske mirovne pogodbe vam svetujem: Pomirite se, ako imate kaj pri sreči, pa ne dvomite nad avstrijskim cesarjem. Nudi vam se mirovni sklep, stopite na oder, povejte svoje mnenje, ako vas ne zadene usoda kazni zoper razžaljenje časti! Nehajte bobnati razne budalosti in bode mir med narodom. Ako se vam cilj posreči, sreča junaka! Pozdrav čitateljem Am. Slovence.

Naročnik Jos. Simič.

Sherlock, Wash. — Ker mi je znano, da ni bilo še nobenega dopisa iz te farmarske naselbine, sem sklenila jaz nekoliko naznaniti. Popred pa moram vprašati cenjenega urednika A. S., če ima še kaj prostora v svojem — kožu za ta moj dopis? — O delavskih razmerah ne bom razpravljala, ker tukaj v tej okolici ni tovaru. Pač pa se do dobro sporazumemo s tukajšnjimi farmarji, kateri skrbno obdelujejo svoja ravna polja. Zemlja je jako rodovitna v tem kraju. Tukajšnji farmarji se pečajo eni s poljedelstvom, drugi s sadjarstvom, tretji z živinorejstvom i. t. d. Vse se jim obnese dobro. K temu pa tudi pomaga topla vreme, ker tukaj ni bilo celo zimo nič snega, tudi hude zime ne. Zavladala je zdaj pri nas zelena spomlad, prinesla nam je v prvi pozdrav nežnih vijolic in drugih raznovrstnih pomladnih cvetlic in nekaj veselih ptic. Tukaj ni nobenega Slovence, razen mene. Vsih šest mesecev govorim enkrat slovensko, to je tudi prehud udarec, kaj? Torej zadostuje za enkrat, bom se že spet kaj oglašila o priložnosti, čeravno sem bolj vajna kuharice, kakor pa peresa. Tem potom pozdravjam vse znance in prijatelje v Jolietu, posebno pa mojega svaka Franka Kocjana in njegovo družino. Tebi, list, pa mnogo novih naročnikov.

Margareta Plut.

St. Paul, Minn., 12. marca. — Slavni Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill. Spodaj podpisani pošiljam denarno nakaznico za \$17, katero vsoto pošljite na župni urad v Podzemlju, pošta Gradac Podzemelj, Kranjsko, Avstrija.

Obenem blagovoli objaviti sledeče vrstice:

"Vera naj za trenutek izostane, to smo že imeli na programu, pa jo bomo še lahko pozneje." Tako misli o-mniti Slovenske Lige v New Yorku. Seveda, ker mu je sv. vera zdavna že deveta briga. Jaz pa kličem vsem pravo vernim rojakom, da brez vere ni napredka, ni sreče, ni blagostanja. Pa lača brez temelja se zruši, narod brez vere propade. (Brez prave, katoliške vere tudi mi Slovenci ne bomo imeli pravega obstanka, bodimo ligarji ali ne. Zlasti kar ustanovniki Lige so strastni nasprotniki sv. katoliške vere, kar sledi dan za dnevom iz njihovega časopisja. Zato, ako hočemo koristiti svojemu narodu, bodimo neustrašni

bojevniki in junaki očetovske naše sv. vere! In čim bolj se trudi brezversko in pogube željno časopisje proti vsemu, kar se klanja pravemu Bogu, tem tesneje se oklenimo sv. Cerkev, te edine rešilne matere! Borimo se smelo, hrabro, neustrašeno s pomočjo sv. Cerkev proti kletemu, sovrašnemu ji časopisju! Ukoreninimo tudi našim otrokom že v mladosti pravo spoznanje sv. vere, tako da bo mladina z vero prešinjena in za njo navdušena, le tedaj smemo upati na srečo in boljše bodočnost našo in našega naroda, brez vsake druge lige. Pozdrav rojakom!

Mar. Marentich.

Steelton, Pa. — G. urednik A. S., bi Vas prosil za malo prostora v našem listu A. S., da se spet malo oglašim, kako se kaj imamo rojaki v Steeltonu.

Dne 10. febr. je hrvatsko društvo sv. Lovrenca obhajalo 20letnico in ob tej priliki so bila pozvana vsa društva, bivajoča tukaj v Steeltonu, hrvatska in slovenska. Seveda, nekoliko Hrvatov obuje s Srbi, pa so pozvali srbska

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Zimski kašelj —

kateri se ni hotel vdati nobenemu načinu zdravljenja ali katerega ste vsled katerega koli vzroka zanemarjali — se lahko hitro olajša in bolnik spravi zopet k zdravju, ako se uporabi

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balsam za Pljuča). Njegovo teščno vrednost je izkazal v mnogih težkih slučajih. Sledeti je eden izmed teh:

"Moja mala hčerka je imela kašelj že od zime. Dali smo ji Severov Balsam za Pljuča in ko smo porabili dve steklenici, je kašelj popolnoma izginil. Mi imamo Severov Pripravke vedno pri roki in ti so Severov Regulator, Severov Življenski Balsam, Severov Nervotone, Severov Želodni grenček, Severov Jetrne kroglice in Severov Gotthardski Olje. Vsi ti so izborni pripravki."

Josephine Ratzejak, 24 E. Stanton St., Hudson, Pa.

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse vloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, prde, CHAS. G. PEARCE, klad.

Ni kruha istega okusa. Ni mogote dobiti. RAB MO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

Butter Krust!

KRUH...še hleb.

Pokusite ga --- ni boljše!

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK

OF JOLIET

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

NADZORNIKI:

URADNIKI: Herman C. L. Stoll, James R. Bentley, Carl Osterlo, Charles McKen, Theodore R. Gerlach, Edward R. Daley, John T. Cline, William Stern, E. J. Murphy.

THEO. R. GERLACH, podpredsednik. JOHN T. CLYNE, klad.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Hrvaško-slovenski klub. Dne 4. februarja je imela v Ljubljani parlamentarna komisija hrvaško-slovenskega kluba sejo. Navzoči so bili poslanec dr. Korošec, predsednik komisije, dr. Kerk, dr. Šusteršič, Grafenauer, Pon, dr. Dulipič. Razpravljalo se je o sedanjih političnih razmerah v mozarji z ozirom na hrvaško-slovenski narod. Soglasno se je izrekla želja, da naj bi se sklical državni zbor. Govorilo se je tudi o preskrbi prebivalstva z živili, katerih bo treba dobiti iz Ogrske.

— Sv. Oče za tridnevno premirje. Veliki teden, "Unione" poroča: Sv. Oče namerava obnoviti svoj predlog vojaškega premirja se državam, naj sklenejo veliki teden tridnevno premirje.

— Iz Adlešić 6. febr. Mobilizacija je vzela tudi iz naše župnije več gospodov in fantov v vojsko. Na prvi poziv koncem julija jih je oddalo nekaj čez 30. Bilo bi jih pa seveda več, da ni toliko naših župljanov v Ameriki. Dopolnila sta mrtva od vseh dva, kolikor je za gotovo znano. Padel je na sev. bojišču menda še koncem avgusta Peter Adlešić, posestnik iz Pribinec hiše št. 11, star 31 let, ostavivši 3 prav male otroke. Škoda moža, ki je bil prav skrben gospodar. 12. januarja pa je umrl za tifusom v voj. bolnici Miha Rožman, posestnik iz Purge h. št. 6, star 30 let, zapustivši 2 mala otroke. Umrl je v Vel. Mezeriču. Odšel je bil že drugič v vojsko. Prvič je bil namreč ranjen, ko je bil tretjič v ognju, na Male maše 8. sept. ob 11. uri dop. pri Grodeku blizu Lvova. Ranjen je bil na kolku leve noge od puške kroglice, vendar ne prehudo, ker je šel sam iz boja kake pol ure daleč od puške. Potem je ležal v bolnici v Grodeku do družnega dne, ko se je odpeljal v Ljubljano. 21. septembra pa je prišel dom na dopust — prvič — na ranjenec — za dva meseca. Škoda moža, ki je moral v najlepši starosti zapustiti dom, ženo, otroke in še žive starše.

— Po smrti odlikovana. Cesar je podelil ponesrečenemu in umrlemu vojaškemu stotniku Ferdinandu A. mannu vojaški zasluzni križec 3. razreda. — "Signum laudis" je podeljen nadporočniku Bogomilu Kaciču, ki je padel v boju s Srbi.

— Zadnje delo na bojišču padlega umetnika in kiparja Paulina iz Radovljice je krasen kip sv. Jožefa, ki je bil razstavljen na radovljski razstavi. Kip je naredil g. kaplan Čadež za novi društveni Dom v Trzinu. Te dni so ga postavili na svoje mesto. Lep spomin na umetnika-junaka.

— Odeurstvo tudi na deželi cvete v nekaterih krajih v polni meri. Marsikateri od njih se je založil takoj začetkom vojne z večjo zalogo moke, žita in drugih jestevinami. Posebno srečo so imeli ti postojankovci z nakupovanjem preševcev. Vsled malenkostnega dolga, ki ga je imel ta ali oni kmet pri moran prepustiti živl že v jeseni za kakšno izkoristajo ti nebedniki kupujejo mesto da bi prodajali svinjino sproti, so jo poskrbili po raznih podstreljih, kjer čaka vnebovpijoče cene. Ti bojičani — večmoma že stari, tik groba vojaški izkoristevalci — ki nimajo nič z vojaškim stroškom, se danes ne zadovoljeje niti z 200 odstotki dobička; hujstvo zadnje kapljico krvi. V Ljubljano hodijo izpraševati po cenah, iz kakšni tako! "Saj je tudi v Ljubljani zani ljubljanski mesarji na vsakdanji selo dražje plačevati kot te pijavke, likanski davki in drugimi režijami. Ni li to vnebovpijoče? Ima tak človek sploh kaj vesti?"

— Pet bratov vojakov. Tik župne cerkve na Viču je občasno postavljen spomenik pri Merčniku, g. Franc Pavli, v vojni službi sinov. V dvakrat v Galiciji ranjen, ter se v tor, korporal 17. pp., je ves čas vojne v Galiciji. 3. Leopold, korporal 17. pp., se od začetka vojne ni oglasil. Osta, 4. Matije, prostak 17. pp. odšel po izveščanju v boj. Najstarejši sin Fran, vojak 17. pp., ne more iz nabor, a ima še štiri mlajše brate, sedaj med brezdomno se nosijo vojaško službo. Deset sinov ima g. Pavlič, sedaj že pet vojakov, gotovo redek slučaj med 12 otroci! Če pa cesar še moral tudi oče v vojsko.

— V ruskem ujetništvu v Samarkandu je vojak zdravnik dr. Pavlič iz No-

seljenih na Bledu, kjer je velika draginja. V Breznici je par družin naseljenih v stari soli; domačini so do njih izredno dobri. Mnogi gospodarji Poljake preveč izkoriščajo. Dečki, stari po 15 let, morajo delati težka dela, a ne dobijo razen slabe hrane nobene plače; gospodarji pa dobijo še plačo za hrano. Mnogi Poljaki morajo od hudobnih ljudi poslušati očitjanja, da Poljaki ne znajo delati, da so "prekleti Poljaki"; nekateri jih celo tepejo. Pri postarju v Kamnigoricu služi 17letni dijak, sin šolskega voditelja v Jaslu, za konjskega hlapca, vozi gnoj in dela na polju.

— Srebrni zaslužni križec s krono je prejel Janko Torkar od telefonskega oddelka. Zaslužil si ga je v prvih bojih za Jagodino. Zvedel je, da naše gorske baterije niso več zadevale na ono razdaljo ter je iz telefonske centralne na lastno odgovornost obvestil o tem težko artiljerijo, ki je takoj nato poslala Srbom svoje 12 centimetrske kroglice. S tem je bil četami nasok zelo olajšan.

— Od začetka vojske pogrešani vojak 27. dom. pešpolka Andrej Oman iz Vevč se je sedaj oglasil iz ruskega ujetništva. Mnogo neresničnega se je o njem govorilo.

— V ruskem vojnem ujetništvu se nahajajo rezervni nadporočnik 97. pešpolka Humbert Maurin od 47. pešpolka pa nadporočnik Oton Schreiber in kadeta Jožef Toros in Ignac Vidic. — iz ruskega ujetništva je pisal praporščak 27. dom. polka Vladimir Pirkovič iz Šiške, o katerem so poročali, da ga pogrešajo.

— V ujetništvu so: Avskultant pri dež. sodišču v Ljubljani dr. Tomo Tolazzi, tehnik Miroslav Bernot iz Gorice, nadporočnik Ivan Rigler, učitelj v Semiču.

— Zanimiva vest o naših rojakih-vojnih ujetnikih na Ruskem. Nemški konzul Shies, ki je bil v Moskvi interniran, piše v Ljubljano: "Soprog nekake inženierja za vodne zgradbe v mestu Cerehov na železniški progi Petrograd-Vologda mi je povedala: V Cerehovu je kakih 1800 večmoma avstrijskih vojnih ujetnikov, ki so deloma zaposleni pri popraviljanju kanala. Ta dela nadzorujeta v okraju dotičnega inženierja dva avstrijska častnika: Lilleg in Bedenk ter praporščak Sawin (?), od katerih sta dva gospoda iz Ljubljane, tretji (a ni gotovo) pa z Visa. Gospodom se dobro godi in tudi nad usodo možstva se ni pritoževati. Nadaljne novice, ki sem si jih bil napravil, so izgubljene, ker so mi na meji beležnico konfiscirali. Menda še pa prav spominjam, da se nobenemu izmed navedenih treh gospodov še ni bilo posrečilo stopiti v pisмено zvezo z domačimi v domovini."

— V gostilnah bo dražje. Iz Ljubljane, 12. febr. Gostilničarski sestanek, ki je bil napovedan za večer za pol 3. uro v gostilni Kavčičevi, se je vršil ob pol 4. uri popoldne v navzočnosti kakih 50 gostilničarjev in gostilničark. Predmet sestanka je bil današnja draginja in kaj naj v tem oziru gostilničarske stave. Gosp. Kavčič je povdarjal, da se je cena živilom izredno podražila in da so gostilničarji, na vsak način upravičeni, da ali podraže cene jedil ali pa zmanjšajo porcije skoro za polovico, kakor so to že storiili dunajski gostilničarji. Končno so po dolgem posvetovanju sklenili, da se zvišajo cene hrani in sicer za 30 odst. Kosilo ki je prej veljalo 48 vin, bo sedaj 64 vin, srednje dobro kosilo prej 64 vin, sedaj 80 vin, in kosilo, ki je prej veljalo 80 vin, bo sedaj 96 vin. Te cene naj stopijo v veljavo s 15. februarjem. Nadalje se je sklenilo, da se poviša tudi cena piv in sicer za 2 vin. pri vrčku, kakor hitro zvišajo pivovarne cene piv. Dosedaj je podražila pivo za 2 K le Delniška pivovarna. Ker so se podražile tudi vžigalice, zato ne bo od 15. februarja nič več na gostilniških mizah niti vžigalic niti zobotrebničkov.

— Pridržanje najstarejših letnikov v črnovojni službi. Na različna vprašanja je c. kr. ministarstvo za domobranstvo odredilo, da črnovojniki (1872), ki bi pri normalnih razmerah že izstopili iz črnovojne dolžnosti, ostanejo do končane vojne vrnovojniki, in sicer neglede na to, da so najmlajši letniki (1896) po pričetku mobilizacije stopili v črnovojno dolžnost.

— Gosp. vojni kurat, Andrej Martinič se ne pogreša. V tolažbo njegovim znancom bodi povedano, da biva z več svojimi nekdajnjimi župljani, Hrenovčani, v Przemyslu, od koder je v januarju poslal po značni pošti še dvakrat svoj pozdrav. Med drugim piše, doslovno: "Slučajno sem prišel sem in imam sedaj drugo določilo. Zadnjič sem Vam pisal (Przemysl: Grand Hotel) — upam, da ste prejeli. Sem še vedno zdrav in vesel in vršim svoje opravilo, ki je prijetnejše kot je bilo poprej (na bojišču). Upam, da ste vi zdravi. Vsaj nekaj ur bi bil rad med Vami, pa je izključeno. Prosim sporočite po teti domov, da sem zdrav in živ, ker razpolagam momentano s samo eno dopisnico (Fliegerpost)." Ljubi Bog naj nam čuva

in vrne zdravega z vsemi njegovimi tovariši pred vsem Anton Milharčičem iz Hruševca št. 25 našega vrlega gospoda Andreja!

— Iz seznama izgub št. 121. Nadporočnik Čada Jožef, 79. pp., ranjen; poročnik Čada Karel, 79. pp., ranjen; praporščak Goljevšek Vladimir, 79. pp., ranjen; praporščak Gržina Ladislav, 79. pp., ranjen; praporščak Jaklič Anton, 79. pp., ranjen; nadporočnik Kolar Mihael, 79. pp., ranjen; nadporočnik Stergar Anton, 79. pp., ranjen; poročnik Vedernjak Karel, 79. pp., ranjen.

— Slovenski častnik pobegnil iz ruskega ujetništva. Iz ruskega ujetništva je pobegnil poročnik domobranskega polka št. 4, Ludovik Zagorčnik, ki je nedavno napisal zanimivo pismo o življenju slovenskih ujetnikov v ruskem ujetništvu. Poročnik Zagorčnik je prispeval v Pekin, kjer je v varstvu našega ondotnega poslanstva.

— Umrl je v vojaški bolnici v Ljubljani Damjan Koželj, bivši trgovec v St. Rupertu, brat nadučitelja v St. Petru pri Novem mestu. Januarja se je vrnil ranjen s severnega bojišča. V bolnici na Vrhniki se ga je lotil še tifus, kateremu je tudi podlegel. Zapustil je ženo in petletno hčerko Vilmino.

— Usodna zamenjava. Na postajališču Draga, Herpelske železnice je neki črnovojni pomotoma prijel mesto svoje nenabasane puške neko drugo puško, ki je bila nabita. Puška se je izprožila, kroglica je prodrla okno čakalnice in ubila 18 let starega fanta, enega vojaka pa ranila na tilnik.

— Umrl so v Ljubljani: Ana Šuštaršič, zasebna uradnica, 36 let. — Josipina Zor, čevljarjeva hči, 1 mesec. — Fran Čampelj, pešec 27. domobr. pešpolka. — Ivan Vukov, pešec 86. pešpolka. — Barbara Jakše, zasebnica, 75 let. — Stanislav Žulj, rejnec, 9 mesecev. — Fran Zupančič, sin delavca v tobačni tovarni, 4. mesecev.

— Umrl je vsled bolezni, ki jo je dobil na severnem bojišču g. Ivan Golob, c. kr. štabi narednik pri 20. lovskem bataljonu v Krmini, doma iz Šmarjete pri Ljubljani.

— Umrl je 10. februarja na jetiki strojarški mojster in posestnik Ivan Rupnik v Ljubljani.

— Umrl je v Ptuj 78letni Ferdinand Kummer.

— Plaz podsl. Iz Železnikov se poroča: Pod Zvijavko je Polajnarjevega Toneta s Česnjice podsl plaz in ga vrzel globoko doli v strugo Sore, kjer se ga našli čez dve uri mrtvega.

— Smrtna kosa. V Litiji je umrla vdova sodnega kancelista gospa Ema Magolič, rojena Trontelj. — V Gradcu je umrla gospa Ljudmila Buberl, roj. Kobler, rod. iz Litije.

— Govejega mesa poje vojaštvo v Ljubljani v treh mesecih za četrto milijona kron.

ŠTAJARSKO

— Odlikovanje. Oskrbnik graščinskih posestev pri St. Petru nize Maribora, gospod Mihael Kovačič, je bil radi zaslug na polju vinogradništva odlikovan od Štajerske kmetijske družbe s spominsko kolajno.

— Vojni kurat č. g. profesor Kociper se je, kakor poroča, vrnil z galiskega bojišča na začasn dopust v Maribor. Č. g. Kociper je vojni kurat pri 26. domobr. pešpolku in je bil že od početka vojske v Galiciji.

— Dr. Rosina nevarno obolel. Mariborski odvetnik dr. Fr. Rosina je nevarno obolel in so ga prepeljali v sanatorij "Hansa" v Gradcu. Od časa znanih aretacij mož ni več prav zdrav.

— Smrtna kosa. Radeče pri Zidanem mostu, 10. februarja: Danes smo pokopali gđno. Frančiško Dolinar, svakinjo zagrebškega profesorja g. Benigerja, ki je bil te dni odlikovan z vitežkim redom Franca Jožefa I. — Umrl je v Metliki trgovec g. Maks Požek. — V vrtojbi pri Gorici je umrl bivši župan Josip Nemec.

— Odlikovanje. Poštni oficijant Friderik Hočevar v Celju, ki je pridelen k 22. divizionu brzojavnemu oddelku, je bil za svoje junaško vedenje pred sovražnikom odlikovan s srebrno kolajno 2. razreda.

— Papirni prtiči v gostilnah in kavnarnah. Iz Gradca poročajo: Od 17. febr. nadalje se več ne dovoljujejo v gostilnah in kavnarnah gostom platneni prtiči. Deželni zakonik namreč objavlja razglas namestništva, ki odreja, naj vporabljajo v gostilnah izključno papirne prtiče, ki se morajo po uporabi sežgati. Prepričani nameravajo tako razširjenje nalezljivih bolezni.

— Pegasti legar se je pojavil na Vranskem. Dosele imajo ondi en slučaj pegastega legarja.

— Drugokrat izpuščen. G. Simon Pušnik, župan v Orešnovcih, je bil dne 25. januarja od orožnika Preskara na Pragerskem že drugokrat aretiran in odpeljan v Gradec. Dne 7. februarja pa je bil zopet brez zastišanja izpuščen.

— Nadporočnik Vodopivec v ruskem ujetništvu. Nadporočnik mariborskega

(26.) domobranskega pešpolka Emil Vodopivec, ki je dne 16. januarja s svojo maršotstojno odšel iz Maribora, je bil pri nekem boju v Karpatih dne 28. januarja od Rusov ujet.

— Iz seznama izgub št. 123 in 124. Poročnik Čehul Bruno, 9. lov. bat., 2 stot., iz Beljaka, ponovno ranjen; praporščak Zamečnik Karel, 32. dom. pp., 1. stot., ranjen; kadet Koschell Karel, 17. pp., 4. stot., iz Celja, ujet v Rusiji; poročnik Premerstein, 30. črnovoj. oddelka, mrtve (umrl 9. decembra 1914 do 1. januarja 1915).

— Moza zastupila. V Svobodni pri Celju je perica Jožefa Pečnik svojega moža, ki se je bil ločil od nje radi njegovega malovrednega življenja, zvalila na večerjo, kateri je primasala arzenika. Pečnik je čez dva dni umrl. Pečnikova je upala po moževi smrti dobiti njegove prihranke v znesku 2400 K. Sedaj je že v ječi.

KOROŠKO.

— Ruski ujetniki na Koroškem. "Fr. Stimmen" poročajo, da pride v Železno Kapljo 500 in ravno toliko ruskih ujetnikov v Pliberk.

— Tativne na škodo vojaštva. Tatinska družba, ki izrablja vojno v to, da si na škodo vojaštva nagradi denarja in drugih dobrot, je začela počasi prihajati na dan v roke pravice. Komaj se je javnost nekoliko pomirila nad slučaj Thaller-Ploebst in Pisk v Beljaku, že je ondi doletela usoda enakovrednega druga. 5. febr. so v tamnošnji bolnišnici aretirali ognjčarja Ceplaka 3. gorskega artiljerijskega polka in ga z eskorto odpeljali k vojnemu sodišču na Ogrskem. Istodobno se je v Ceplakovem stanovanju in pri njegovih sorodnikih izvedla hišna preiskava ter se je našlo pri Ceplakovih 2000 K. v denarju in hranilna knjižica, glaseča se na enako visok znesek, kasneje pa v nekem kovčegu še 3000 K. Sodi se, da je Ceplak ta denar prigljal pri nakupovanju živine in mesa za vojaštvo na bojnem polju ter nekaj denarja poslal ženi po pošti, ostalo pa prinesel sam, ko se je bolan vrnil z bojišča v bolnišnico.

PRIMORSKO.

— Samoumor v Pulju. V Pulju je izvršil samoumor mornarski učitelj Fr. Eiselt.

— Črnovojniki po nesreči ustrelili dva črnovojnika. Dne 7. februarja ob 5. uri popoldne se je zgodila na postaji Draga, ki leži na progi Trst—Kozin velika nesreča. Črnovojniški vojak Jožef Čač iz Beke občine Ocizla-Klanec Istra je iz neprevidnosti ustrelil 17letnega fanta Stetana Mihalčič iz Drage in 36letnega Franca Orel iz Vremenskega Britofa v čakalnici ondotne postaje z enim strelom. Prvi je bil na mestu mrtve, drugega so prepeljali v tržaško bolnišnico, kjer je še živel 11 ur. Stefan Mihalčič je bil edini sin svoje matere vdove, Franc Orel zapuščena ženo in dva otroke.

— Ponesrečil je odvetniški kandidat dr. Fr. Irgolič. Ko se je peljal iz Kanala v Gorico na motorju, je padel med Dolgonjivo in Solkanom kakih 6 m globoko pod pot z motorjem vreh. Sreča je bila ta, da ni padel med skale. Obležal je in nezvest ni prihajala nanj. K sreči je šel po cesti neki kmet, ki je priskočil doktorju na pomoč. Kmet je doktorju pomagal do Solkana, kjer so ga položili v voz in prepeljali domov. Gospod doktor ima zlomljeno eno rebro.

— Iz ruskega ujetništva se je oglasil g. Herman Ipavec, učitelj na Ciril Metodovi šoli v Trstu. Zadnje pismo je poslal iz Moskve 28. decembra 1914.

HRVATSKO.

— Zahteve Madjarov glede bosanske uprave. Madjarski listi zahtevajo, naj se sedanji namestnik načelnika bosanske deželne uprave, Hrvat dr. Mandić, odstrani in na njegovo mesto imenuje Madjar. "Budapesti Hirlap" se huduje, češ da se glavarji Bosne in Hercegovine tudi po aneksiji vedno jemljejo iz vojaških krogov in da so vedno — Avstrijci! Varenšanin da je bil Hrvat, Aufenberg Nemeč, Potiorek Slovenec (!!!), a sedaj da je prišel Sarkotič, zopet Hrvat. Madjarski list je užaljen, da niso mogli najti primerne madjarskega vojaka.

— Sina umoril. Iz Dubrovnika poročajo: V predmestju Martinović je ustrelil posestnik I. Dedović v prepiru svojega 17 letnega sina Stefana z revolverjem. Dedović je bil aretovan in izročen sodišču.

— Nova madžarska šola na Hrvatskem. Kakor se poroča, je otvorilo društvo "Julian" novo madžarsko ljudsko šolo v Jurenu pri Djakovu.

J. P. KING
Lesni
Oba telefona
800-8
*****trgovec.
Clinton in Desplained Sts. Joliet

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnečev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenakop-papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chl. Phone 376. N. W. 527

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

WALTER R. PADDOCK, lastnik.

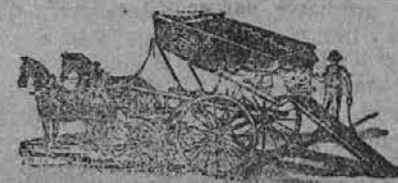
PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.

Največja zaloga vsakovrstnih zdravil
okrepčil in masil.

OBA TELEFONA 67

Kupite premog zdaj, ko
ga dobite ceno.

Najboljši Wilmington Premog

\$3.50

TONA
American Coal Co.

(FRED W. EGGER)

1210 N. Chicago St.

JOLIET.

Razvažamo hitro na vse kraje mesta.

A. NEMANICH, preda. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian
Liquor
Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Potovalni zastopnik: Fr. Završnik

Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga
Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON.
VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAK IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BAKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki pošljete Vaš denar.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani po- leg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smeli biti nabeđen naseljenca.

Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družstva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki tork in petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina:
Za Druž. države na leto.....\$2.00
Za Druž. države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivaličke prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.
Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

21. marca Nedelja Benedikt, Serap.
22. " Ponedeljek Jedert, dev.; Bazil.
23. " Torek Viktorijan; Mikl.
24. " Sreda Marije Dev. 7 žal.
25. " Četrtek Oznanje M. D.
26. " Petek Emanuel, muč.
27. " Sobota Ruperts, bis.

CERKVENI GOVOR ZA TIHO NEDELJO.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

Velika nesreča, Jezusa izgubiti.

Jezus se je skril. Joan. 8, 59.
Danes obhajamo tiho nedeljo, katere se tudi nedelja trpljenja in žalosti, po nekaterih krajih črna nedelja imenuje. Kaj pomenijo te nedelje posebna imena? Blizu se nam spomin trpljenja in smrti Jezusove.

Sveta mati katoliška cerkev omiljuje svojega ženina Jezusa, ne poje začasnega psalma pri sv. maši, opušča veso- lo končanje psalmov: Čast bodi Bogu itd. in zakriva podobe križanega Jezusa po svojih altarjih.

Kaj nam pa današnji sv. evangelij pove? Pripoveda nam, kako se je usmiljeni Jezus hudobnim Judom skril, da se jim je sploh njegovo žalostno prerokovanje: "Vi me boste iskali, pa me ne boste našli in boste v svojih gre- hih umrli."

Ravno tako se vsakemu godi, ki Jezusa izgubi; in takih nesrečnih ljudi je v sedanjih časih sila veliko po svetu. Ne daj Bog te nesreče! Pomislimo torej:

I. Komu se usmiljeni Jezus skriva?
II. Kako se jim godi, pri katerih Jezusa ni?

Kdor je iz Boga, božjo besedo posluša.

I.

"Prikazala se je dobrota in prijaznost Boga, našega Zveličarja" (Tit. 3, 14). Ta prikazen ali prihod Jezusa je bil in bo za nas največja sreča. Jezusa izgubiti, je bila in bo največja nesreča. Oh, naj bi le spoznali, komu se Jezus skriva:

1. Posvetnežem, kateri se v posvetno kakor krti zarijejo, vse nebeško pa pozabijo, povabljenim gostom podobni, koji niso hoteli priti (Luk. 14, 16-24). Takim kupčija več velja, kakor božja beseda, Jezus jim zgine iz spomina in iz srca, kajti jim ni zanj mar.
2. Napuljenim prevzetnežem. Napul je človeškega uma črna tema, ki človeku luč zakrije, katere je prišla iz nebes na zemljo (Joan. 3, 19). Prevzetni farizeji so zgubili Jezusa, kaj- ga so ponižni ribiči sprejeli. Tako se vsem prevzetnim glavam po svetu go- di (Luk. 10, 21). "Bog je prevzetnim sovražnik" (1. Petr. 5, 5).

3. Pregrešnim razuzdancem, ki so sužnji hudobije, si sami zapone kujejo in nočejo biti prosti Kristusovi. Jezus in Betlaj ne moreta v jednom sre- u

prebivati. Taki so bili razuzdani Sa- duceji in razvajeni pagani (hajdi) so se zdaj vsi pozemelski črvi, kojih Bog je trebul (Fil. 3, 19). Sovražniki kri- ža Kristusovega imajo oči, pa ne vi- dijo, ušesa, pa ne slišijo; njih srce je okamenelo za Jezusa, kakor bi Jezus pri njih ostal?

4. Mlačnim, mehkužnim kristija- nom, ki niso za božje kraljestvo mrli ne goreči. Pri večerji bi radi z Je- zusom sedeli, na oljski gori, na Golgati pa ga zapuščajo. V nebesa bi radi pri- šli, pa le po gladki, široki cesti. Take vojske Jezus iz svojih ust pljune (Ekriv. razod. 3, 15-17).

"Kdor mene pred ljudmi zataji, nje- ga bom tudi jaz pred Očetom nebe- škim" (Mat. 10, 33). Takih mlačnih kristjanov je brez števila po svetu, ki bodo ali so že zgubili Jezusa. In to je največja nesreča; zakaj: "Z Jezusom biti, je sladke raj, brez Jezusa biti, je strašen pekel" (Tom. Kemp.).

II.

Ko je Kristus na križu umiral, je solnce svoje obličje zakrilo, tema je zemljo pokrivala, hudobnim Judom se je smeh v strah premenil. Taka za- lostna

1. Tema zmot zakriva um in zastop- nost ljudi, kojim se Jezus skriva z luč- jo svojega božjega nauka. Resnica je luč naše duše za večno življenje. "Jaz sem pot, resnica in življenje", veli Jezus (Joan. 14, 6). — Kam so zašli trdovratni Judi, kam neverniki, kam vsi posvetni modrijani? Kam bodo pri- šli vsi sedanji krivi preroki, zapustivši vsi Jezusa zveličansko vero. "Slepi so in slepe vodijo" (Mat. 15, 14).

2. Srce takih se v posvetno pože- lje potopi, v blato pozemelske za- greznosti oni, ki Jezusa izgube. — Srce ni prestol božji, temveč gnezdo hudo- bij; ljubezen božja in do bližnjega u- gasne, le sebična ljubezen ga blodi. Veselje nebes iz takega srca izgine, živi pekel se mu unema in božji mir ga zapusti.

3. Kjer pri ljudeh Jezusa ni, tudi ni v sili pravega pomočnika. Kako strašno se je godilo Judom, po tem, ko so zavržili Jezusa, svojega mesijo. Iskali so odrešenika in ga iščejo, ali ga ne najdejo, kajti so Jezusa zavržli. Vse to jim je Kristus napovedal (Luk. 19, 41-47). — Tako se bogotajcem in sovražnikom Kristusovim godi. Solnce posvetne sreče se jim otemni, ni po- močnika in silna smrt je njih brezbož- nega življenja žalostni konec, pogub- ljenja večnega pa začetek.

4. Kjer Jezusa ni, ni v smrti uri tolažnika. Oni, ki niso v življenju prijatelji Jezusovi, se tudi na smrti postelji njega boje; in kadar Jezus pride, je za take že prepozno. Jezus pride soditi take, kateri se mu niso zveličali dali. "Iskali me boste, pa me ne boste našli; in kjer sem jaz, vi ne morete priti" (Joan. 7, 34).

Konec. Žalostna in vsa objokana je iskala Marija Magdalena ljube- ga Jezusa, ko ga ni v grobu našla (Joan. 20, 11-16). Tako ga išči tudi ti, kri- žanska duša, posebno v svetem veli- končnem času. Sprejmi, ohrani Je- zusa v grobu svojega srca. "Z Je- zusom biti je sladke raj, brez Jezusa biti je strašen pekel". Amen.

UŠ V VOJNI.

Uš v vojni — kakšen komičen kon- trast. Kaj ima vendar ta majhna ži- valica opraviti v ogromni vojni, kakor je svet se ni videl in proti kateri so bile vojne Aleksandra Velikega in Na- poleona zelo neznatne? Toda ne pod- cenjujmo male uši! Ravno najmanjši, mikroskopični stvorl so najhujši so- vražniki človeštva, hujši nego dread- noughti: bacili nalezljive bolezni. Tu- di uš je sovražnik, ki se ne sme pod- cenjevati, je zagrižen sovražnik, ki po- vzroča vojakom marsikatero bridko urico. Je pa obenem uš tudi soudele- žna v vsaki vojni in ima v vsaki vojni svojo posebno zgodovino. Zato je za- nimivo, če se nekoliko pobraška po tej ušni zgodovini.

V sedanji vojni nadleguje uš pose- no naše in ruske vojake na vzhodnem bojišču. Ima pa ta sovražnik to do- bro lastnost, da se nepristransko za- jeda v prijatelja in sovražnika. Če pa pogledamo v zgodovino, vidimo, da mitke, ki jih trpe vojaki v sedanji vo- ni zaradi ušivosti, niso nič proti one- um, kar so delale uši v prejšnjih vo- nah, posebno v Napoleonovi vojni leta 1812. Tedaj so bile ruske uši pravi pravcati pogrom za cele polke Napo- leonove armade. Wuerttemberški po- ročnik Suckow in drugi so opisali ne- milne učinke teh zajedalec v oni dobi, ki so bili prava "egiptovska nadloga" bojujočih se vojsk.

Jako deprimujoče je vplivala večna srbečica na vojake, ker jim je bilo ne- mogeče spanje pri stražnih ognjih. Po velikem naporu je vojakom spanec naj- nujejša potreba. Sedaj naj si pa člo- vek pomisli skoraj do smrti izmučene- ga vojaka, ki zaradi uš ne le more zaspati, temveč tudi zadremati. Nek- i častnik je opazil, da ima vse telo ogri- zeno po teh zajedalec. Nek drug francoski častnik si je pri praskanju izpraskal kos mesa z vratu in bolečina, ki mu jo je prizadevala ta rana, se je zdela mučeniku prava olajšava. Za časa Napoleonovih vojsk so bile raz- mere take, da je bila telesna čistost sploh nemogoča in mrčes se je po- množil tako, da se ne da niti popisati. Tedaj ni nihče ušel ušem, pripoveduje Constant, Napoleonov komornik. Uši niso imele niti pred "gospodom sveta" respekta in so neusmiljeno žrle fran- coskega cesarja.

Žal je zdravniška veda tedaj smatra-

la nekako pod svojo častjo, da bi se bavila s tem mrčesom. V zdravniških poročilih o oni vojni nahajamo malo poročil o zatiranju ušega pogroma, dasiravno ga je vsak udeležnik napo- leonske vojne čutil le prekruto na svo- ji lastni koži.

Energičneje pa so preganjali uši- vost — "pedikulozo" — v nemško- francoski vojni leta 1870—1871. Tako poroča Weiland, da je bila prva skrb zdravnikov, ki so dobili ranjence v svoje vrste, da so ga rešili uši. Ran- jence so na posebnem, za to določe- nem kraju slekli, temeljito očistili, če je bilo mogoče, ga okopali v topli vodi in ga potem oblekli v čisto perilo in prenesli v bolnišnico. Vso obleko so prenesli na prosto in tam se je začelo temeljito uničevanje uši.

Delalo se je to na poseben način. Pripravljen je bil pet čevljev širok in prav tako visok lesen zaboj, pokrit s pokrovom in zunaj dobro oblepljen z močnim modrim papirjem, da bi bil ta- ko neprodušen. Na dno zaboja so na- lili bencina in so naložili potem vrsto perila, ki so ga tudi polili z bencinom. Ko je bil zaboj poln, so ga pokrili, ko- likor mogoče dobro s pokrovom. Uši so ostale tako 72 ur pod učinkom ben- cinovih parov. Ko so vzeli perilo iz zaboja, je bilo na dnu na debelo mrt- vih uši, ki kakor tudi drugi podobni majhni organi ne morejo živeti v ben- cinovem hlapu. Tako se uničuje mrč- es v perilu tudi z desinfekcijskimi in sterilizacijskimi pripravami. V miru se seveda ni treba bati takih zajedal- cev in čistost je proti njim najboljša medicina.

Toda ni bilo vedno tako. Bili so časi, ko so uši razvijale pravo grozo. Najstrašnejša smrt, prava legendarna smrt, ki je mogla zadeti ljudi kot stra- šna božja kazen, je bila smrt po ušeh: uši so jih snedle. Take smrti so baje umrli Herod, Sulla in Filip II., kralj španski. Kakor pri Filipu II. za- kazen božjo. Prej se je mislilo, da to strašno bolezen, phthiriasis imenova- no, povzroča neka posebna vrsta uši, takomenovane "bolniške uši", ki se množijo strahovito hitro. Toda te vrste uši ni, temveč je navadna uš, ki se ob posebnih pogojih in okoliščinah raz- pladuje posebno naglo, tako zelo, da dobesedno pokriva vse bolnikovo telo, da se zajeda pod kožo v praskah in ranah in se potem ni čuditi, da je bil pogled na take bolnike tako grozen, da zgodovina navaja tako smrt kot naj- strašnejšo. Kako je bilo mogoče, da je močniti španski vladar Filip II., ki ni bil nikdar v vojni, umrl take smrti, je težko umljivo. Pač je moral tu igrati precejšnjo vlogo etiketa, ki ni dovoljevala primernega zdravljenja in pa nevednost tedanjih zdravnikov. Ne smemo namreč pozabiti, da je v teda- njem zdravništvu igralo veliko vlogo tudi babjeverstvo. — "Slovenec".

KLIC POLJAKOV.

Krakovska "Nowa Reforma" pošil- ja na naslov Evrope naslednji pre- tresljiv klic:

"Dvajset milijonov Poljakov je ob- uožalo, nekaj milijonov jih dobesed- no poginja od lakot in mraza. Ne gre samo za posamezne pokrajine, za posamezne del, marveč za cel narod, na vojni popolnoma nedolžen narod, ki preživlja največjo tragedijo in mora doprinesiti za Evropo največje žrtve. Na poljskih tleh se bo odločila osoda cele Evrope in morda celega sveta. Evropa se na novo gradi, cel svet se prenavlja in vse to se odigrava na naših tleh in zahteva od nas največjih žrtv. Samo se Belgijo je zadela ista osoda. Toda Belgija bi se bila temu lahko izognila, medtem ko smo bili mi popolnoma po nedolžnem zadeti. Kljub temu vse misli na Belgijo. Neutrálne dežele je ne pozabijo. Amerika prire- ja zbirke. In mi? Nas se nihče ne spomni. Za nas se ne zanimajo ne- tralne dežele. Amerika ne misli na nas. Ne dovolj, da smo izgubili, mo- ramo gledati, kako naši otroci dan na dan umirajo od mraza in revščine, ka- ko se materam otemnuje um, ker ni- majo ničesar, da bi nasitile svoje lačne otroke. Tisoč našega ljudstva nima- jo drugega varstva nego podzemeljske jame in gozde, drevesno skorjo za hrano. Tako je v Galiciji, tako v kraljestvu. Žalibog nimamo nobenih za- stopnikov v inozemski mešopisju in vojni poročevalci navadno nič ne piše- jo o tej strašni osodi, ker niso ne na- ne naše dežele nikoli prej videli. Vi- deli so jo le po bojih in si mislijo, da pač ni bilo nikoli veliko drugače. Ino- zemstvo ničesar ne ve in ne misli o tem, kaj se godi v naši deželi in kako strašno trpi naše ljudstvo vsled vojne. Nikogar nimamo, ki bi mogel Evropi glasno zaklicati: Pomagajte! Pomagajte! Tu je narod, ki je težko trpel in še trpi za celo Evropo! Pomagajte temu narodu, ki je vreden pomoči, kajti svetinja je bil varnostni napis Evrope proti barbarskim hordam in danes je ograja, ki vas loči od vseh vojnih strahot!"

KAJ JE POSAMEZNIK?

Dve sliki z bojišča.

I.
Naskok je uspel. Zmagovalci so za- sadili svoj prapor na pridobljeno po- zicijo. Moštvo kliče slava in živio. A zdolaj v zaseki pa zdihuje težko ran- jeni vojak. Ko so saniteji pobirali po vojnem polju ranjence, ga niso nič slišali, zakaj zaseda je bila zabrljena in globoka, vojak pa ni mogel klicati na pomoč. Zdal je zaklical — ali vsled vrvenja ga ni nihče čul. Bržkone bo v zaseki izdihnil, zakaj rana v rebra z bajonetom je težka. — In izdihnil je, revež — ali navsezadnje — kaj je po- sameznik v vojni?!

II.

Vojaki stoje za okopi nedaleč od rojne črte v krogu. In sredi njih pri- penja častnik desetnik hrabrostno svetlino. V zadnjem naskoku se je desetnik na levem krilu odlikoval. V trenutku, ko je padel stotnik, je sam prevzel poveljstvo in je z junaškim svojim vodstvom odjenjalo četo na- vdal z novim pogumom in srčnostjo, in naskok se je posrečil, s čimer je rešil središče gotovega poraza. Častnik je imel ob odlikovanju desetnika kratek govor, ki ga je končal z besedami:

"Tu vidite, kaj je posameznik v vo- ni!"

slanca, zelo važna poročila: splošen mir je zagotovljen. Nemčija je v za- dregi glede svojih 42 cm topov, kate- rih jih je 17 že oddanih, Angleška se boji, da ne bi Nemci zgradili predor pod kanalom, Francosko obliha rde- čica pri misli, da bi morala rumene Japonce poklicati na pomoč in Rusijo resno skrb, da ne bi postala prevelika; car se sedaj ne more svojih državlj- nov držati v miru, kaj bi počel, če bi jih še več dobil? Torej: splošni mir. Vsak dobi nekaj na račun Avstrije in Turkov.

"In mi?" vpraša živinozdravnik. "O, mi bomo zelo dobro odpravljeni. Giolitti — on je še vedno pravi "Pre- sidente del consiglio" — je kratko- malo izjavil: Italija bo še enkrat za- čela vojsko, če ji ne daste, kar zahte- vamo" — in nato je moral Buelow po- pustiti. Dobili bomo: Tridentinsko, Trst, Istro, Dalmacijo, Valono, 12 no- vih otokov egejskega morja in uredi- tev mej proti Tunis in Egiptu."

Splošno začudenje! Kaka kopica! Več kot vse vojskovanje države! In vse to brez vojske! Ta Giolitti — to ti je tič, da malo taci!

V tem pa vpraša učitelj: "Ja, ali Niz- za, Korzika, Malta? Ali tega ne do- bimo?"

"Je že res," odgovori s pomislekom urednik, "vendar vsega ne moremo na- enkrat dobiti. To ostane za prihodnjo neutraliteto" — "Sara per la prossima neutralita!"

Ta satira kaže, da v Italiji tudi ne- traliteti privoščijo nekaj dvotipov.

SLOVANSKI DAN V MOSKVI.

Berolinski listi poročajo iz Moskve.

Dne 24. januarja je bila Moskva sre- dišče ruskoslovenskega sveta. Pod pretezo, da se bo nabiral denar in ži- vila za bedno Srbijo in Crnogor, so se zbornale skupaj deputacije vseh slovanskih narodov, ki so šle z zastav- ami in z demonstrativnimi napisi v slavnostnem sprejedu na kremlijski grič. Posrečilo se je celo dobiti poljsko zastopstvo v osebi nekoga drugega čisto neznanega gospoda Karpinskega, kakor tudi zastopstvo Ukrajincev. Da- celo doslej neznana narodnost Slezij- cev je bila zastopana. Na zastavah so bili med drugim napisi: "Križi na Ajo Sofijo!" "V Carigradu!" "Slovani za- hteva, da vladaj Rusija ob Adriji!" Izraz teh čustev in idej je bil tudi ven- ec, ki so ga položili na grob generala Skobeleva. Na grobu Aleksandra III. je imel Gučkov patriotski govor. Srb- ski poslanik, ki je prišel iz Petrograda, je v svojem govoru izjavil, da srb- sko ljudstvo nima besed, s katerimi bi Rusija izrazilo svojo neizmerno hvale- žnost. Zvečer se je vrnil slovanski ban- ket. Med drugim se je sprejela resolucija, ki izraža nado, da sedanja vojna ne bo prinesla samo popolnega propada Nemčije, marveč ji bo sledil tudi trajen, trden mir. Rusija pa naj izide iz te vojne teritorialno povečana.

Na drugem mestu je imel knez Ev- gen Trubeckoj predavanje, v katerem je govoril o potrebi duševnega prepo- roda Rusije, katerega posledica bi bila osvoboditev Carigrada. Kot predigra k tem vseslovanskim slavnostim je ne- davno v "Novem Vremenu" izšel čla- nek slovitega publicista Menčikova, v katerem med drugim izjavi: "Želeli bi bilo, da bi Rusija že končno enkrat premagala svoj odpor proti vojnemu plenu in zavzela mej, ki so za njen obstanek nujno potrebne. Če si po- klidimo v spomin, da je knez Vla- dimir smatral Karpat za svojo last- nino in je Oleg zasadi svoj ščit na ca- rigrajska vrata, potem moramo vpra- šati, kakšne so današnje osvoboditve? Ali se sme osvoboditev propadajočega armenskega naroda, edinega v turškem suženstvu zdihujočega krščanskega naroda, smatrati za osvoboditev? Mogoče je pač, da pri osvoboditvi Rdeče Ru- sinske Poljske in Armenije ne bomo morali premočno ceremonielno postopati s krivo etnografsko črto. V po- litiki in privatnem življenju je prisil- na razlastitev dovoljena, če gre za vi- še je državne koristi. Dardanele kot pas turške zemlje so nam popolnoma od- vzele, nasprotno pa kot dostop našega imperija do brezlednega oceana ab- solutno potrebne in neobhodne."

KAJ JE POSAMEZNIK?

Dve sliki z bojišča.

I.
Naskok je uspel. Zmagovalci so za- sadili svoj prapor na pridobljeno po- zicijo. Moštvo kliče slava in živio. A zdolaj v zaseki pa zdihuje težko ran- jeni vojak. Ko so saniteji pobirali po vojnem polju ranjence, ga niso nič slišali, zakaj zaseda je bila zabrljena in globoka, vojak pa ni mogel klicati na pomoč. Zdal je zaklical — ali vsled vrvenja ga ni nihče čul. Bržkone bo v zaseki izdihnil, zakaj rana v rebra z bajonetom je težka. — In izdihnil je, revež — ali navsezadnje — kaj je po- sameznik v vojni?!

II.

Vojaki stoje za okopi nedaleč od rojne črte v krogu. In sredi njih pri- penja častnik desetnik hrabrostno svetlino. V zadnjem naskoku se je desetnik na levem krilu odlikoval. V trenutku, ko je padel stotnik, je sam prevzel poveljstvo in je z junaškim svojim vodstvom odjenjalo četo na- vdal z novim pogumom in srčnostjo, in naskok se je posrečil, s čimer je rešil središče gotovega poraza. Častnik je imel ob odlikovanju desetnika kratek govor, ki ga je končal z besedami:

"Tu vidite, kaj je posameznik v vo- ni!"

Zveza Katoliških Slovencev

V AMERIKI

(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet

Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev"
Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

CENIK MOLITVENIH

NABOŽNIH, PODUČNIH
IN ZABAVNIH KNJIG

Kategorije katere se dobe v

KNJIGARNI AMER. SLO-

VENCA, JOLIET, ILLS.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Ali Boga Stvarnika res ni treba.....25c
Amerika, ali povsod dobro — do-
ma najboljše.....20c
Angleščina brez učitelja.....40c
Arumugam, sin indijskega kneza.
Dogodljivi spreobrnjenega indij-
skega princa.....20c
Babica.....50c
Bestin dnevnik.....20c
Bahovi huzarji in Iliri.....75c
Bajke in povesti.....75c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Beneška vedeževalka ali proklet-
stvo in blagoslov.....25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Bitka pri Visu l. 1866.....25c
Bled sedaj in nekdaj.....20c
Božja kazen. — Plavec na Savini.
— Čudovita zmaga.....20c
Boj s prirodo. — Trekova Urška. 20c
Boj in zmaga. Povest.....25c
Bojček, v drevo vpreženi vitez.....20c
Božični darovi. Povesti.....20c
Burska vojska.....25c
Cvetina Borogradska. Povest.....40c
Cvetke zelene in zvene za mlade
in stare.....25c
Čas je zlato.....25c
Ciganova osveta.....25c
Črni bratje. Povest.....20c
Darovana. Povest.....25c
Doma in na tujem.....25c
Domači zdravnik.....60c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz pet-
najstega stoletja.....20c
Evstahij. Povest.....25c
Feldmaršal grof Radecki.....20c
Ferdinand.....25c
General Lavdon, oče vojakov ime-
novan.....20c
Godčevski katekizem; Ženitne ali
svatbine navade in napitnice.....20c
Gozdarjev sin. Povest.....20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega
življenja, 2 zvezka po.....75c
Grizdika, kmetica in grofica.....20c
Hedvika banditova nevesta. Povest 20c
Hitri računar.....40c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podo-
ba.....25c
Izdajavec. Zgodovinska povest iz
turških časov.....25c
Izgubljena sreča. Povest.....20c
Izdor, pobožni kmet. Povest.....20c
Izza mladih let, pesmi.....30c
Jagme. — Starček z gore.....30c
Jaromil. Češka narodna pravljica.....20c
Jernač Zmagovalec. Povest. — Med
plazovi. Povest tirolskega gor-
skega župnika.....25c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....25c
Jakoba Aleševca izbrani spisi. I. del.
— Doma. — V šolo. — Začne se
nemščina. — Klosterski muc. —
Z nemščino gre naprej.....75c
2. zv. I. Jurij Kozjak, slovenski ja-
ničar. Povest iz 15. stoletja doma-
če zgodovine. — II. Spomini na
deda. Pravljice in povesti iz slo-
venskega naroda. — III. Jesen-
sko noč mej slovenskimi polhar-
ji. Črtice iz življenja našega na-
ro. — IV. Spomini starega Slo-
vencea ali črtice iz mojega življe-
nja. Cena.....50c
3. zv. I. Domen. Povest. — II. Ju-
rij Kobla. Izvirna povest iz ča-
sov lutrovske reformacije. — III.
Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smu-
kova ženitev. Humoriistična po-
vest iz narodnega življenja. — V.
Golida. Povest po resnični dogo-
dobi. — VI. Kozlovska sodba v
Čišnji Gori. Lepa povest iz stare
zgodovine. Cena.....50c
4. zv. I. Thotapee. Jovest iz doma-
čega življenja kranjskih Sloven-
cev. — II. Grad Rojine. Povest
za slovensko ljudstvo. — III. Klo-
sterski žolnir. Izvirna povest iz
18. stoletja. — IV. Dva brata.
Resnična povest. Cena.....50c
5. zv. I. Hči mestnega sodnika. Iz-
virna zgodovinska povest iz 15.
stoletja. — II. Nemški valpet. —
III. Sin kmetkega cesarja. Po-
vest iz 16. stoletja. — IV. Lila
Povest. — V. Pipa tobaka. Po-
vest. — VI. V vojni krajini. Po-
vest. Cena.....50c
6. zv. I. Sosedov sin. — II. Moč
pravica. — III. Bojmi se te. Zgo-
dovinska povest. — V. Pomare-
ni bankovci. Povest iz domačega
življenja. — VI. Kako je Kona-
jev Peter pokoro delal, ker je
krompir kradel. — VII. Črtice iz
življenja političnega agitatorja.
9. zv. I. Doktor Zober. Izviren ro-
man. — II. Med dvema stoloma.
Izviren roman. Cena.....50c
10. zv. I. Rokovnjači. Zgodovinska
roman. — II. Moj prijatelj Jam-
ralec. — III. Šest parov klobas.
— IV. Po tobaku smrdi. — V. Ze-
nitev iz nevoščljivosti. Cena.....50c
Kanaček, Kresnica. — Kaplica v
gozdu
Kirdžali, podonav. povest.....
Kmetijsko gospodarstvo.....
Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srb-
je. Zgodov. povest.....
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov-
est.....
Krištof Kolumb in odkritje Ame-
rike.....
Koliščina in stepe. Povest.....
Kraljica Draga, izvirna povest iz
srbskega kr. dvora.....
Križem sveta. Zgodovinska povest.....
Kako naj se pišejo zasebna pisma.....
Krvna osveta. Povest.....
Lajtnjivi Kljukec.....
Ljubite svoje sovražnike. Povest.....
Lurški čudeži.....
Ludevit Hrastar. — Golobček.....
Ludovik, mladi izseljenec.....
Maksimilijan I., cesar mehikanski.....
Marica. Povest.....
Mali vseznalec. — Mali vedež.....
Malo življenje. Povest.....
Marija hči polkova, zgod. povest.....
Marijina otroka. Povest s kavka-
zije.....
Marjetica. Idila.....
Maron, krščanski deček.....
Materina žrtve.....
Mati božja dobrega sveta, povest.....

Društvo sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Ustanovljeno 29. nov. 1914. Sedež: Joliet, Ill.

ODBOR:

Predsednik: George Stohich, 819 N. Chicago St.
 Podpredsednik: Stephen Kolar, 1210 N. Broadway
 Tajnik: Josip Klepec, 1006 N. Chicago St.
 Zapisnikar: Anton Nemanich, Jr., 1000 N. Chicago St.
 Blagajnik: John Petrie, 299 Indiana St.
 Reditelj: Frank Kocjan, 907 N. Bluff St.

NADZORNIKI:

Anton Smaj, Jr., 1100 N. Broadway
 Nicholas J. Vranichar, 1215 Summit St.
 Jos. M. Grill, 1208 N. Broadway
 Glasilo: Amerikanski Slovenec.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

Ta organizacija sprejema v svojo sredo može, žene, dekleta in mladeniče iz vseh krajev v Zdr. državah, itd., ki so slovanske narodnosti in kat. prepričanja od 16. do 55. leta. Izplačuje smrtno zavarovalnino in bolniško podporo izplačujejo Podružnice po najmanj \$1 (en dolar) za vsak delavni dan. Vsaka slovanska katoliška družina se naj vpiše v Društvo sv. Družine, ker naša pesem peva: "Kjer so sv. Jožef, Jezus in Marija, tam bodi tudi naša družina." Vsaka taka družina naj bi bila mala Podružnica D. S. D., katere predsednik in blagajnik naj bi bil hišni oče ali mati.

Vsi dopisi, pisma in denarne pošiljave, se naj blagovolijo nasloviti na tajnika.

NAZNANILO.

Društvo sv. Družine št. 1, ki je se zdaj glavna Podružnica te organizacije, je na svoji zadnji redni seji sklenilo, da se naj vrši PRVI GL. ZBOR odpora in zastopnikov Podružnic začetkom meseca aprila, ali prihodnjega meseca.

Pred kratkim se je naročilo Podružnicam, da si izvolijo zastopnika za to prvo in velepomembno zborovanje te organizacije. Nekatera društva so že poročala in naznanila imena zastopnika.

Na tem gl. zboru se bodo sestavila konstitucija ali ustava in pravila za to organizacijo, katera se bodo predložila v državi zav. department s prošnjo za charter. Izvolil se bo tudi stalni gl. odbor.

JOS. KLEPEC, tajnik D. S. D.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

Slovenec. Mislim, da čisti Slovenec se ne bo dal prevariti in glavo vtakniti v rusko zanko.

Čitatelj našega slavnega lista A. S., kateri Slovenec se drzne izustiti, da ni list G. N. pravoslavno-ruski? To mora vsaki Slovenec pripoznati, po katerem potu vozi ta list, da on vam je naravnost pokazal, da ga ni za katoliške in katoliško vero. Dragi Slovenci, ali ste videli, kako sliko je prinesel list G. N.? Prinesel je sliko bivšega ministra avstrijskega s podpisom, da naj si mi Slovenci denemo to sliko v mašno knjžico. Sramota! Dragi Slovenci, to nam je zahvala, ki smo dozdaj podpirali ta nesramni list, to je kot za prezent slovenskemu katoliškemu narodu. Hvala vam! Sram ga mora biti vsakega katoliškega Slovenca, kateri bo še zaneprej podpiral ta nesramni ruski pravoslavni list G. N. Izdajnik četa pod slovenskim imenom, ali je vas za slovenski narod? Ali je vas za katoliško vero? Ne. Jaz svetujem uredniku G. N., da si naj odpravi to sliko bivšega ministra, da bo imel za spomin, kdaj je napovedal vojno njegovim bratom Srbom.

Vi četaši, če je bilo vam vroče za nohti v Avstriji, bomo se mi Slovenci maščevali za vas nad Avstrijo? Ne. Vi četaši, če vi ne smete korakniti na avstrijska tla, bomo se mi Slovenci maščevali za vas nad Avstrijo? Ne, nikakor ne. Nam so odprta vrata v Avstrijo!

Vi Ruso-rpici, ali se ta Slovenska Liga dela na korist slovenskemu narodu? Ne, nikakor ne, ampak rusosrpski vladi, a Slovincem na velikansko škodo. Slovenci v Ameriki, pazite, ne dajte se varati!

Dragi Slovenci v Ameriki, čitatelji A. S., kadar vam pride zastopnik G. N. ali C. A. v vašo naselbino, vi Slovenci niti da ste blizu njega, nego ga potirajte od sebe, kot se potira izdajca svojega praga, svoje hiše, da vam ne bo pluskal svoje laži v poštena slovenska lica. To je predhodna opomba, a čemo v bodoče teh političkih sirovašev razkrinkati in pokazati, da mu če prestešiti v tej zemlji, v Ameriki igra se revolucionar in ne pokoravati se zakonom te zemlje, in če tukaj vsaki držati mora. Tukaj v Ameriki rabijo poštenih delavcev, kateri imajo služiti svoj kruh in delati na korist te zemlje a ne za velikosrpsko propagando.

Kedar pogledamo na delovanje teh, kateri hočejo, da se predstavljajo kot vodje in prvaki slovenskega naroda v Ameriki, ne moremo, da jih ne nazovemo pustolovce, mazače. Da, pustolovci, mazači narodne politike, narodnega jedinstva, narodnega ponosa, narodne časti; pustolovci, mazači slovenske domovine. A kaj hočejo drugo biti nego pustolovci in mazači? Brez ikakove čvrste baze, brez ikakove solidne premese, brez ikakove zdrave podlage, brez ikakovega jasnega pojma igrati se narodno politiko, narodno bodočnost, kakor se to zdaj igrajo leti znučenici, kateri hočejo, da bodo vodje i prvaki slovenskega naroda v Ameriki, a niso ni zmožni, da bodo prvaki v kakovi soseski z županstvom. A kaj se drugo veli nego pustolovci, mazači, igrati se tako, kakor vsi igrajo le-ti četaši o bodočnosti slovenskega naroda z vsako mogočnostjo bodočega napredka in razvijanja, bodočega življenja in zjedinenja; priporočati, se prodavati, riniti se drugemu v naročje, kadar ta drugi ne misli v naročje vzeti, nego s pestjo pograbit, kakor to Rusi mislijo z nami napraviti. A kaj se drugo veli nego pustolovci in mazači, zatajevati izjave in osvobjenja, katera se direktno tičejo obstanka

res veliki učenjaki so, podobni lepi juternji zarji in prelepi zvezdi Danici.

Da bi se pa kakemu učenjaku preveč ne zameril, hočem iz mojega življenja malo kratkočasno in resnično zgodbo zabljžeti.

Menim, da bo v kratkem preteklo okoli 30 let, ko sva se vozila z očetom od moje žene čez Gorjance v Metliko. Bilo je okoli 2. po polnoči. Videla sva svetle zmotnjavske luči, ki so v temi svigale po šumi. Očeta je bilo najbrž groza. Šele ko se je zdnilo, sem vprašal: "Oče, kaj pravite, kaj so bile one luči?" Oče odgovore: "Vejsi ti Janiz, ti neč ne verjameš! Zdaj si se pa sam lahko prepričaj, ali o čupernice ali nejo? Jest tab taku rečem; nam so star ledje rakl, de tist čloak, kdur v cuperence ne verje, je močnu neumna." Postaraneja možička sem poučeval, da take svetle luči se v močvirju iz okuženega zraka skupaj zborejo in se vzdignejo in zopet po zraku v drugo močvirje letijo; tako smo se otroci v šoli učili. Toda mož se ni dal poučiti. Zdaj je revež že skoraj 87 let star; ali še svojo trdi, ali ne več, to mi ni znano, ker naju morje loči.

Ali to kratkočasno nistem brez namena zapisal. Glejte, vsi brezverski učenjaki so podobni copernicam, ali pravzaprav zmotnjavskim večam. Kdor hodi za tako lučjo, zagazi v močvirje. Kdor brezverca posluša, zagazi v časno in večno nesrečo. Kolikor je meni znano, avstrijski cesar je blag človek, bn je v svojem življenju veliko dobrega storil; lahko pa tudi, da se je pregrešil, saj je človek, kakor smo mi. Če se je pri Ligi govorilo, da bi se taki ljudje pomorili, kakšna učnost je to? Saj niso Slovenci razbojniki. Mi smo poudenici v sveti, v edino pravi in v edino zveličavni katoliški veri. Sveta katoliška vera je pa podobna kot kristal čisti vodi, a visoka učnost brezverskih učenjakov je podobna črni in smrdeči gnojnici, in le premislimo, ako taka strupena voda priteče na vrt, kjer zlahtne rožice cvetijo, kolika škoda! Pa premislimo—Taka škoda se vsikdar ponavlja, dokler koro brezverski učenjaki Ligo ustanavljajo. Naši učeniki naj bojo verni. Potem Vam, učenjaki, se spodobi vsa čast in slava. Živeli Slovenci!

J. Culjan.

KAKO SE IMAJO NAŠI FANTJE NA BOJIŠČIH.

(Iz "Slovenca").

Svojo slovensko kri hočem preliti za cesarja in domovino.

Ciril Poklenik, doma od St. Lovrenca nad Mariborom, sedaj pridelen avstrijski trdnjavski artiljeriji, oddalec baterije možnarjev št. 7 pred francosko trdnjavo Calais, piše svojim staršem: — Naznanjam Vam, da sem se zdrav, blato pa je tako, da do kolena gazimo, kot po močvirju. Skoro vsak je ima zmurnjene noge. Mrličev je toliko, da že 4 tedne ležijo nekateri nepokopani. Primanjkuje že prostora, kamor bi jih zagrebli. Če mi ljubi Bog in Devica Marija dasta pomoč, da se še kdaj vidimo, tedaj Vam bom natančno potožil svoje sedanje težave. Če pa me Bog k sebi pokliče, tedaj pa Vas tudi lahko veseli, da sem se za svojo domovino bojeval. Ponosni smete biti, če bo Vaš Ciril za cesarja in domovino svojo slovensko kri prelil. Pozdrave!

Na jugu zorijo oranže in citrone.

Nadtopničar Valentin Kaučič, doma od Sv. Antona v Slov. goricah, nam pošilja z neke jadranske trdnjave pozdrave od tamošnjih slovenskih topničarjev. Kaučič piše: "Ta kraj, kjer smo mi, je izredno lep. V umetnih vrtovih je sedaj trgarev oranž in citrone. Imamo zelo mило podnebje. Snela pa se sploh nismo videli. Med skalovjem in na tratah cvetijo različne cvetlice. Anglež in Francoz si ne upata pred naš otok. Pozdrave!"

Slovenski topničarji v boju z Rusi.

Pisal je neki naš fant s Karpatov to-le: Tu v Karpatih smo danna dan v boju. Naj vam nekoliko natančneje opišem boj, ki smo ga imeli dne 17. decembra. Bili smo na planinah, ko smo dobili povelje, da moramo biti pripravljani. Topničarji z dvema topovoma in nekoliko pehote smo dobili nalogo, da naj gremo na neko višino nekoliko podražiti sovražnika. Odsli smo ob petih zjutraj na planine in smo se vedno tako skrivali, da nas sovražnik ni mogel zapaziti. Posrečilo se nam je, da smo prišli popolnoma neopaženi na vrh, pod katerim je ležalo mestece, koder so taborniki sovražniki. Imeli smo na sovražnika krasen pogled. Opazili smo štiri njegove topove, dvanajst voz prihranjene in druge stvari. Rusi, ki niso nič hudega slutili, so bili ravno pri kosilu. Kar počni naš prvi top. To vam je bila zmehnjava v vrstah sovražnikov, vse je bežalo nasrkati! Eni so hoteli vprezati vozove za živež, drugi topove, a niso jih mogli odpeljati, ker smo preveč pridno streljali. Razbili smo jim skoraj vse vozove in pobili veliko konj. Pri tem pa nismo gledali, če smo sami dobro zavarovani. Kar počni naš drugi top. Aha, to so bonboni! Bili so nam

Rusi še tako blizu, da smo morali začeti streljati s kartečami. Pa vse ni nič pomagalo. Pustiti smo morali topova in prijeti za karabinerje ter streljati in sekati. A premoč je premoč. Morali smo se umakniti. Kaj pa topova? Bili so pri njih že Rusi. "Nič ne de," je rekel naš nadporočnik, "topova moramo dobiti nazaj, naj velja, kar hoče." In res smo se vrgli z vso silo na sovražnika ter ga pognali po strmeh hribu navzdol. Tako smo dobili topova nazaj. Imeli smo topničarji tri ranjence, pehota pa pet mrtvih in petnajst do dvajset ranjencev. Pri pehoti je bila ogrska in rusinska deželna bramba, ki pa ni taka, kakor smo Kranjci. Vjeli smo nekaj Rusov, ter jih seveda odpeljali s seboj. Drugi dan smo se vrnili zopet na planino. Naredili smo potem še več takih izletov in vznemirjali sovražnika, kjer smo le mogli, posebno z našimi gorskimi topovi.

Vse uničeno.

Pijonir Slovenec M. V. piše: Bog nam daj enkrat grozote te vojske prestat! Mislim, da bo ta izkušnja marsikateriga izmed nas spametovala in pripravila do spoznanja, da je Bog nad nami. Kdor moliti ne zna, naj se na vojsko poda! Tudi jaz nisem bil eden izmed pobožnih, ali tukaj sprevrdim, da nam je božja pomoč najbolj potrebna. Vojska je grozota za vse ljudi. Zlastno je gledati lačne poljske otročiče, ki si pridejo prosit malo juhe k vojaškim kuhinjem. Uničeno je vse, polja, vasi, ceste, železnice, in celo besedo: vse, posebno tukajšnja proga Krakov—Varšava je čisto razstreljena in postaje požgane. Kar pa niso mogli uničiti, so pa pokopali, da iščemo, kakor na Hajdini pri Tujnu starine. Včasih, pa redko, imamo veselje tukaj, ko namreč obhajamo jubilej, da se preoblečemo in pošljemo naše tren-kolone iz srjač proti Rusom. Izgledamo kakor galisijski ljudje, obraze imamo bolj zamorske, kožo pa bi tudi smeli dati za usnje.

Slika iz gališke ceste.

Slovenec računski podčastnik, doma iz Novega mesta, piše:

Z ene strani priženo tropo sestradanih in razcapanih ujetih Rusov, kateri v enomer prisojijo za kruh, rekoč: "Imaš hleba." ko zagledajo kakega našega vojaka. Od daleč se pa čuje gromenje topov, pokanje pušk in strojnih pušk. Tu pa tam čuješ nad seboj ropotanje. Vse se ozira proti nebu, nekateri z daljnogledi; aeroplan ropota. Po cestah se premikajo dolge kolone po nepopisnem blatu. Ena kolona, obstoječa iz 80 vozov, vozi kruh v bojno črto, druga konzerve in razen provijant, za njo pelje nekaj vojakov tro-pogove živine, za njo kolona z municijo, potem zopet vojaštvo, ki gre v boj. Ob drugi strani ceste vozi prazna kolona, ki je vozila do bližnje železniške stacije ranjence, za njo prasto ujetih Rusov, za njimi vozovi z orožjem, katero se pobere od padlih vojakov.

Molitev lajša trpljenje.

Topničar P. Kobal z Ježice piše iz Galičije dne 12. januarja 1915:

Z velikim veseljem sem prejel že dolgo pričakovani dar, za katerega se najhujše zahvaljujem. Prejel sem vse v najlepšem redu. Najbolj sem vesel svetlinje Matere božje, ki se zlasti v vojni lepo poda na vojakovih prsih. Vesel sem bil pa tudi cigaret, katerih že nisem kadil, odkar sem odšel od doma. Tu nam res nimogče nečesar kupiti in je treba pač marsikaj potrpeti. Ker imam ravno nekoliko časa, hočem malo opisati, kakor smo se imeli na Božič.

Na dan sv. večera smo cel dan marširali; zvečer ob šestih smo prišli v neko vas, ki so jo bile granete in šrapneli vso porušili in zažgali. Našli smo v njej polno mrtvih in ranjenih, večnoma Rusov. Ondi smo se ustavili, da praznujemo sveti večer. Napravili smo, kakor je sedaj že povsod navada, božično drevesce. Ko se je naredila noč, smo si po vojaško zakurili ogenj in posedli krog njega. Vsi smo bili močno utrujeni. Bilo nas je deset — vsi sami Slovenci. Tam smo zmolili vse tri dele sv. rožnega venca, seveda bolj na kratko. Predno smo končali, se je zbralo krog nas polno častnikov, ki so nam pomagali moliti. Seveda smo bili nad tem prizorom globoko ginjeni in skoraj vsak je imel solze v očeh. Potem smo zapeli še par božičnih pesmi.

Nismo še prav končali, ko je prišlo povelje, da moramo naprej. Bilo je pozno ponoči in žalostni smo odrinili naprej. Dež in sneg je padal neprenehoma celo noč. Na sv. dan zjutraj ob sedmih pridemo zopet v neko požgano vas; ond s smo se zopet ustavili za par ur. Nato smo šli zopet naprej — čeli dan in celo noč. Na sv. Stefana dan smo prišli blizu mesta ... kjer smo še sedaj. In tu smo se prvič, odkar traja vojna, nastanili pod streho! Slabo je za nas in za konje, toda kljub temu smo še skoraj vsi zdravi in se dobro počutimo; smo se pač utrdili in vsega navadili. Sedaj pa končam, ker me že v roko zebe. Srčen pozdrav vsem skupaj in na svidenje, če Bog da!

Padel ko je pisal svojim staršem pismo.

Iz Sentvida na Dolenskem nam pišejo: Padel je na severnem bomoj Pepe Grabnar iz Pljuske. Služil je kot rezervist pri 20. lovskem bataljonu. Ravno je hotel pisati svojim staršem in že je napisal naslov in v pismu: Dragi mi vsi skupaj!, ko mu je sovražnik kroglja pretrgal nit življenja. Pismo so dobili starši z uradnim obvestilom, da je Pepe Grabnar padel junške smrti ravno, ko je pisal pismo. Bil je zgled mladeniča in gospodarja. Naj v miru počiva!

Vera daje vojakom pogum.

Vojak A. Marin, doma iz Bosnice v ptujskem okraju, piše pred odhodom na bojišče svojim staršem: Z veseljem in navdušenjem grem na vojsko. Vera v Boga me krepi, da se prav nič ne bojim smrtonosnih krogel. Dragi starši, bodite ponosni in ne žalujte, če boste slišali, da je Vaš sin dal kri za cesarja in domovino. Z Bogom, dragi moji starši, z Bogom, vsi sorodniki, znanici in prijatelji, z Bogom, draga mladina, ki si doma rajala v moji družbi, z Bogom, ti moj dragi in mili rojstni dom. Molite za me, da me bo sreča spremljala na bojišču.

Dolgo trpljenje.

Mr. Jos. Kocsis iz Westvilla, Ill., je болоval na svojem žledcu trinajst let, predno je našel olajšbo. O tem pripoveduje takole: "Strašno sem trpel na svojem žledcu trinajst let, predno sem našel olajšbo v Trinerjevem ameriškem zdravilnem grenkem vinu. Užival sem ga nekaj časa, ker sem se počutil mnogo bolje, ko sem ga zaužil. Lepa hvala. Jos. Kocsis, P. O. Box 2, Westville, Ill." Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino odločno vpliva na bolan, slab žledec in nedelavno drobje. Izčisti vam čreva, tako da izgine vzrok boleznii ali slabosti. Tudi okrepji prebavila, osveži slast, olajša zapeko in njene zapletljaje. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Kadarkoli začutite bolečino v kakem delu svojega telesa, poskusite Triner's Liniment. Nadrnite ga dobro v kožo in olajša pride kmalu. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c. — Adv.

E. H. STEPANOVICH

edini hrvatsko-slovenski pogrebnik, 9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
 Tel. S. Chicago 1423.
 Rent. tel. S. Chicago 1606.
 Ambulancin v kočije, ter avtomobil za vsako prigodo in vreme.

DRUGI IN TRETJI ZVEZEK IMENIKA

padlih, ranjenih in vjetih naših vojakov v sedanji evropski vojski.

Sestavljen po izvirnih poročilih vojnega ministrstva s ozirom na tretje zborni poveljništvo (corps) pri katerem službujejo izključno skoraj sami Slovenci. Tu so navedeni vojniki ljubljanskega, spodnje-štajerskega, spodnje-koroškega, tržaškega i. t. d. pešpolka; naših lovskih bataljonov, dragonskega in domobrinskih polkov; Slovenci drugih oddelkov in vojnega mornarice, skupno nad 4000 imen. Vkupno je dozdaj navedenih nad 5000 ponesrečencev v vojski. Pri nekaterih vjetih je navedeno, kje se nahajajo v vjetništvu a pri nekaterih padlih naden je celo grob, kjer so pokopani.

Cena za 2. in 3. zvezek je 35 centov, za vse tri do zdaj izšle zvezke, ki obsegajo 200 strani, pa samo 50 centov. Naročila in denar pošljite na:

FELIX M. DOLINAR

45 Vesey St., Dept. S. New York.
 Kdo želi razpredajati imenike, naj piše po pogoje. 1mo—ev. is.

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniha se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.
 Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1285

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMOKE.

Sebe v našem Lunch Room.

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN
 ONKRAJ MOSTA

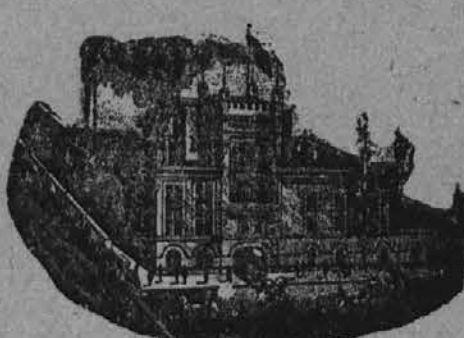
Chicago Telephone 3864.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Pisanice in piruhe za Velikonoč

pošiljajo naši rojaki in rojakinje iz Amerike kaj radi svojim dragim v staro domovino in to v GOTOVEM DENARJU. Zlasti pa to storimo letos skoro vsi brez izjeme, ker vemo, da menda nikdar prej niso tam naših daril tako nujno potrebovali in tako hvaležno sprejeli kakor letos. Pritrgajmo si VSAJ EN DOLAR, TER GA POŠLJIMO SVOJIM DRAGIM V BEDNI STARI DOMOVINI NA ALTAR.

To Vam pa najsigurneje, najhitreje in najceneje ter po pravi dnevni ceni izvrši naša stara, solidna in zanesljiva trdkka

Amerikanski Slovenec

JOLIET, ILLINOIS

VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO.

Reference:

Dunn & Bradstreets, New York City.
 First National Bank, Joliet, Ill.,
 Joliet National Bank, Joliet, Ill.,
 Commercial Trust & Savings Bank,
 Will County National Bank, Joliet, Ill.,
 Joliet Trust & Savings Bank.

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard

(Dalje.)

Nelka je pa govorila dalje z zaspalim, komaj razumljivim glasom: "Papa pride in tudi ti prideš nekoč... kaj ne?"

Pri teh mislih je nasmeh razjasnil njen sluhšani obrazček, čez trenotek je pa spet spregovorila, še tišje: "Toda meni je tako hudo..."

To rekši je oprla svojo glavo ob njegovo ramo in pričela plakati, on je pa premagal lastno bolelost, pritisnil jo na prsi in odvrnil živahno:

"Nelka, jaz se brez tebe ne vrnem in... in nikakor ne vem, kaj bi brez tebe počel na svetu."

Nastalo je molčanje, med katerim je Nelka spet zaspala. Stanko jo je nesel k drevesu, toda komaj je stopil v votlino, ko je prišel Kali s skale visine in mahaje z rokama začel klicati z razburjenim in prestrašenim obrazom:

"Veliki gospod, veliki gospod!"

"Kaj hočeš?", vprašal je Stanko.

Zamorec je pa iztegnil roko, pokazal proti jugu in rekel:

"Dimi!"

Stanko je prislonil dlan k očem, in pogledal napeto v pokazani smeri, ter res zagledal v rudečkastem blešku že nizko stoječega solnega stebra dima, ki se je dvigal v daljavi med džunglo, med vrhovi še daljših, že precej visokih dveh pogorij.

Kali se je stresel na celem telesu kajti dobro je še pomnil strašno sužnost pri derviših in bil je prepričan, da je to njihov taboh. Stanku se je tudi zdelo, da to ne more biti nikdo drug kot Smain in v prvem trenutku se je tudi strašno prestrašil. Še tega je manjkalo! Poleg smrtnih boleznin Nelke — derviši in spet sužnost in spet vrnitev v Pasodo ali v Hartum v Mahdijevo pest ali pod Abdullahijev bat. Ako jih vjamejo, umre Nelka prvega dne, on ostane pa suženj celo življenje. Ako bi pa tudi kdaj zbežal, čemu mu življenje in čemu mu svoboda brez Nelke? Kako bi pogledal v oči očetu ali gospodu Rawlisonu, ako bi jo derviši vrgli po smrti hijenam, on bi pa niti ne mogel povedati, kje je njen grob.

Take misli so mu švigale po glavi kot bliski. Naenkrat je začutil neodoljivo željo pogledati Nelko in obrnil se je k drevesu. Med potjo je zapovedal Kaliju, naj ugasne ogenj in nikar ne kuri ponoči, potem je pa šel v votlino.

Nelka ni spala in se je čutila boljše. To je tudi takoj povedala Stanku. Soba je ležal pri nji in jo ogreval s svojim velikim telesom, ona ga je pa lahno gladila po glavi in se nasmehnila, kadar je hlastnil z gohcom po drobne praške trhljaji, ki so se zibali v svetli drži, katero so tvorili v drevesu zadnji žarki zahajajočega solnega. Bila je očitno boljše volje, kajti za trenotek se je obrnila s precej veselim obrazom k Stanku:

"Morebiti pa ne umrjem?"

"Gotovo ne umrješ," odvrnil je Stanko. "Ako se po drugem napadu počutiš močnejša, tretji nikakor ne pride."

Ona je pa začela grbančiti obrvi, kakor da bi nekaj premišljevala, ter je rekla:

"Ako bi imela oni grenki prašek, ki mi je tako dobro storil po tisti noči z levi... veš? — bi mi niti na misel ne prišlo umreti, niti toliko!"

In pokazala je na prstu, kako malo bi v tem slučaju mislila na smrt.

"Ah!" odvrnil je Stanko, "ne vem, kaj bi dal za prašek kumine."

In misli je, kako bi, ako bi je imel dovolj, pogostil Nelko, če tudi z dvema praškoma naenkrat, potem bi jo pa zavil v piet, posadil pred sabo na kono — in odvrnil takoj proti nasprotni strani, kot se je nahajalo taborišče dervišev.

Medtem je začelo solnce in džungla se je naenkrat potopila v temo.

Deklica je govorila še kakke pol ure, Stanko je pa premišljeval dalje o derviših in o kinini. Izmučena, toda izvanredno iznajdljiva njegova glava je začela delovati in tvoriti načrte, enega drznijejšega in pogumnejšega od drugega. Najprej je začel premišljevat, če ta dim na južni strani prihaja v resnici iz Smainovega tabora. Mogoče da bi ta bili derviši, zamogli bi pa tudi biti Arabci z nad bregov Oceana, ki so prirejali velike pohode v globino celine po slonovo kost in po sužnje. Ti niso imeli nič skupnega z derviši, ki so jim kvarili trgovino. Mogoče tudi, da bi bil to tabor Abesincev, ali pa kakšna pogorska zamorska vasica, kakamor se niso prišli roparji ljudij. Ali bi ne kazalo, da se o tem prepričam?

Arabi iz Zanzibara, iz okolice Bagamoja, iz Vitu in iz Bombazi, in sploh s pobežja Oceana so bili ljudje, ki so se neprenehoma srečavali z Evropejci, torej kdo ve, če bi ju za veliko nagrado ne hoteli peljati h kateri izmed najbolj morskili luk. Stanko je dobro vedel, da zamore obljubiti tako nagrado in da bodo verjeli njegovi obljubi. Prišla mu je še tudi druga misel, ki ga je živo pretresla. Vedel je, da v Kartumu, zlasti pa v Nubiji trpe tudi derviši skoraj istotako kot Evropejci na mrzli in tudi ti se zdravijo s kinino, katero jemljejo Egiptovcem, ali pa, če jo dolo pri renegetih Grkih

ali Koptih, plačujejo jo z zlatom na vago. Mogoče je bilo torej upati, da bodo tudi Arabci z nad Oceana gotovo imeli pri sebi to zdravilo.

"Pojdem," rekel je Stanko, "pojdem za Nelko."

Ko je vedno bolj temeljito preudarjeval cel položaj, je prišel slednjič do zaključka, da bi bilo treba iti tudi, ako bi bil to Smainov oddelek. Spomnil se je, da Smain najbrže nič ne ve, da so ju pograbili iz Fayuma, ker je zveza med Egiptom in Sudanom popolnoma pretrgana. Fatma se ni mogla z njim sporazumovati, torej je bilo to ugrabljenje samo njen osebni načrt, katerega je izvršila s pomočjo Hamisa, Hadigijevega sina, ter Idrisa, Gebhra in obeh Beduincev. Ti ljudje niso nič brigali Smaina že iz tega enostavnega vzroka, ker je med njimi edino poznal le Hamisa, o onih drugih pa ni slišal nikdar v življenju. Njega so zanimali samo lastni otroci in Fatma. Morda je že zahrepenel za njimi in bi se rad k njim vrnil, zlasti ako se je že navečlil Mahdijeve službe. Pri Mahdiju očitno ni naredil dobre kupčije, ako mora, na mesto da bi bil poveljnik velikim vojskam ali načelnik obširne dežele, loviti jetnike Bog ve kje za Pasodo. — "Porečem mu tako-le": — misli je Stanko — "Ako naju spravijo v kakšno luk nad Indijskim oceanom in se vrneš z nama v Sipt, ti bo vlada odpustila vse prestopke, spet se boš združil s Fatmo in z otroci, poleg tega te bo gospod Rawlison naredil bogatim; ako pa ne, ne boš otrok in Fatme videl nikdar več v življenju."

In bil je prepričan, da se bo Smain dobro premislil, preden bo odklonil tako pogodbo.

Seveda ni bilo to vse brez nevarnosti, zamoglo bi celo biti pogubno, zamoglo bi pa tudi biti rešilna deska iz te afrikanske povodnji. Stanko se je začel slednjič čuditi, zakaj se je začel komaj tako prestrašiti pri misli, da bi se zamogel srečati s Smainom — in, ker se je šlo za naglo pomoč za Nelko, sklenil je odiniti se v tej noči.

Toda bilo je lažje skleniti, kakor pa izvršiti. Nekaj drugega je sedeti ponoči v džungli pri dobrem ognju za trnjevo zeriho, nekaj drugega pa, hoditi v temi med visoko travo, kjer hodi o tem času na lov lev, panter in leopard, ne govoreč o hijenah in šakalih.

Toda deček se je spomnil besed mladega zamorca, ko je šel ponoči iskat Sabo in je vrnivši se povedal: "Kali se bati, toda iti." In ponovil je to sam sebi: "Bom se bal, toda pojdem."

Počakal je samo, da je izšel mesec, kajti noč je bila izvanredno temna in šele ko je džungla porrebrala od mesečnega bleška, je poklical Kalija in rekel:

"Kali, vzemi Sabo v drevo, zapri vhod s trnjem in skrbita oba z Meo za deklico, kot za oko v glavi, jaz pojdem pa pogledat, kakšni ljudje so tam v onem taborišču."

"Veliki gospod vzeti s seboj Kalija in puško ki ubija hude zverine. Kali ne ostani!"

"Ostanem!" rekel je Stanko odločno, "in jaz ti prepovem, da bi šel z mano."

Potem je trenotek ohmolknil, nato pa spregovoril z nekoliko trepetajočim glasom:

"Kali, ti si zvest in razumen, torej upam, da boš izpolnil, kar ti povem; ko bi se jaz ne vrnil, a deklica bi umrla, pusti jo v drevesu, okrog drevesa pa postavi visoko zeriho, a v skorjo drevesa vreži takšnele velik znak."

In vzel je dva bambusa, ter ju položil navskriž.

Nato je govoril dalje:

"Ako pa bibi ne umrje, jaz se pa ne povrnem, v tem slučaju pazi nanjo in služi ji zvesto, potem jo pa pelji k svojemu ljudstvu in povej vojevnikom Vahima, naj gredo z njo vedno proti vzhodu do velikega morja. Tam bote dobili bele ljudi, ki vam bodo dali mnogo pušk, smodnika, nakitja, drota in toliko platna, kolikor boste zamogli nesti. Si razumel?"

Mladi zamorec se je pa vrnil pred njim na kolena, objel njegove noge in ponavljal žalostno:

"O bvana kubval vrniti, vrniti, vrniti!"

Stanka je ganila ta zvestoba zamorskega dečka, približal se mu je, položil mu roko na glavo in rekel:

"Pojdi v drevo, Kali in... Bog naj te blagoslovi!"

Ko je ostal sam, je še nekoliko pomislil, če bi ne bilo dobro vzeti s sabo osla. Bilo bi varnejše, kajti levi v Afriki, kakor tudi tigi v Indiji, ako srečajo človeka jahajočega konja ali osla, vržejo se vedno na žival a ne na človeka. Toda stavlil si je vprašanje, kdo bi v tem slučaju nosil Nelkin šotor in kako bi ona sama potovala? Nato je takoj opustil misel, da bi vzel s sabo osla, ter se je peš spustil v džunglo.

Mesec je priplaval že visoko na nebo in radi tega je postalo veliko bolj jasno. Vendar so se pričele težave takoj, ko se je deček spustil v travo, ki je zrastle že tako visoko, da bi se človek na konju zamogel v nji skriti. Cel po podnevi ni bilo v nji korak pred sabo ničesar videti, kaj pa šele ponoči, ko je razsvetljeval mesec samo površino, spodaj je bilo pa vse pogrezne-

no v globoko senco. Pri takih razmerah je lahko zgrešiti pot in vrteti se v krogu, namesto da bi šel naprej. Stanko si je pa dajal poguma z mislijo, prvič, da je taborišče, h kateremu je šel, bilo oddaljeno od skale, največ tri ali štiri angleške milje, drugi pa, da se je dim prikazal med vrhovi dveh precej visokih gričev. — Torej ni bilo lahko zgrešiti pota, da je le gledal vedno na ona dva griča. Toda trava, mimoze in akacije so mu vse zaslanjale. K sreči je zadel od časa do časa na kopico termidov, visoko včasih dvajset črveljev in čez. Stanko je pod vsako kopico previdno nastavljal puško, potem splezal na vrhove — in, ko je pogledal ona dva griča, ki sta se zarisavala črno na ozadju neba, splezal je spet doli in šel dalje.

Strah ga je samo bilo pri mislih, kaj bo, ako oblaki zagrnejo mesec in nebo, kajti v tem slučaju bi bil kakor pod zemljo. Toda to ni bila edina nevarnost. Džungla je ponoči, ko se v tišini sliši vsak odmev, vsak korak in skoraj vsak šum, katerega povzroča golazen, plazeca se med travo, naravnost strašna. Nad njo se dviga strah in groza. Stanko je moral paziti na vse, poslušati in čuvati, gledati na vse strani, kakor da bi imel glavo na peresu, puško pa v vsaki sekundi pripravljeno za strel. Vsak trenotek se mu je zdelo, da se nekaj bliža, plazi k njemu, preži potuhnjeno. Včasih je zaslišal šumečo travo in naglo teptanje bežečih živali. Prišlo mu je na misel, da je preplašil antilope, ki, daširavno postavijo straže, vendar spe jako čumno, ker vedo, da marsikaj rumen lovec lovi ob tej uri v temi. Tu se pa dviga velika črna senca pod mrežasto akacijo. Morda je to skala, morda pa tudi nosorožec ali bivoli, ki zamore vsak čas zavohati človeka, se vzdramiti iz svojega spanja in se takoj spustiti proti njemu. Tam zopet pod črnim grmom vidi dve bliščici točki. Hej! puško k obrazu! To ni lev! Ne! — Prazen strah! To so svetiljake se žuželke, kajti eno svetilo se dviga kvišku in leti nad travo, kot posebno padajoča zvezda.

Stanko je splezal na termite včasih tudi zato, da bi si otrl s čela mrzli pot, se oddahnil in počakal, dokler se mu ne pomiri nemirno bijoče srce. Pri tem je bil že tako utrujen, da je komaj stal na nogah.

Toda šel je naprej, ker ga je gnala misel, da mora rešiti Nelko. Čez dve uri je prišel na svet, ki je bil gosto obsejan s kamenjem, trava je bila mizgajin bilo je dosti bolj vidno. Oba griča sta se zarisavala v enaki daljavi, kot poprej; zato se je pa bližje vlekel skalni rob, za katerim se je dvigal drugi še višji, oba sta pa očitno odcepala neko dolino ali sotesko, podobno oni, kjer je bil zaprt King.

Naenkrat je kašnih tristo ali štiri sto korakov na desno zagledal na skalni steni rožni odsev plamena.

Nato je obstal. Srce mu je tako toliko, da malo da ga ni sam slišal v nočni tišini. Koga bo zagledal tam doli? Arabci iz vzhodnih pobežij? Smainove dervise ali divje zamore, ki so zapustili rodne vasi in se skrivajo pred derviši v nepristopnih gorstih kotlinah? Ali bo našel smrt, ali sužnost, ali rešitev za Nelko?

Treba se je bilo prepričati. Umakniti se ni več mogel in ni hotel. Čez nekaj trenotkov je začel tiho lezti v smeri proti ognju šel je kolikor mogoče tiho in zadrževal sapo v prsih. Ko je prešel kakšnih sto korakov je neoprečakovano zaslišal od strani džungle praskanje konj — ter se je zopet ustavil. Pri mesečni svetlobi jih je našel pet. Za dervise je bilo to premalo, toda sumil je, da so drugi morda skriti v visoki travi. Čulil se je samo, da ni pri njih nobene straže in da te straže ne kurijo ognja na višini, da bi strašili divje zveri. Toda zahvalil je Boga, da je bilo tako, ker je lahko neopažen lezel dalje.

Blesk na skalah je postajal vedno izrazitejši, preden je preteklo četrt ure, je stal Stanko na prostoru, kjer je bila nasproti stoječa skala najsilnejše razsvetljena, kar je bilo dokaz, da mora pod njo gorati ogenj.

Plazec se počasi naprej, je dospel na rob skale in pogledal doli.

Prvo, kar mu je padlo v oči, je bil velik šotor; pod šotorom je stala platnena vojaška postelja, na nji je pa ležal človek, oblečen v belo evropsko obleko.

Majhen, morda dvanaestleten zamorec je nalagal suho gorivo na ogenj, ki je osvetljeval skalno steno in gručo zamorcev, spečih pod njo po obeh straneh šotora.

Stanko se je spustil takoj doli po strmini na dno soteske.

XXX.

Nekaj časa ni mogel od izmučanja in vznemirjenja izpregovoriti niti besedice in težko sopeč je stal pred človekom, ki je ležal na postelji in molče gledal na prišleca, poln začudenja in skoraj izven sebe.

Slednjič je zaklical:

"Nasibu, si ti?"

"Jaz sem, gospod" — odvrnil je mali zamorec.

"Ali vidiš koga in ali stoji kdo pred mano?"

Preden je pa deček mogel odgovoriti, je Stanko prišel k sebi:

"Gospod," — je rekel, — "imenujem se Stanislaw Tarkowski. Zbežala sva z malo Miss Rawlison iz sužnosti pri derviših in skrivava se v džungli. Toda Nelka je težko bolna, torej te prosim, da ji pomoriš."

Neznane je še nekaj časa gledal in (Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR

SLOVENSKI GOSTILNICA

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posojstva

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169 Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH

Slovenska Gostilna

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 208 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notar-sko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

108 Jefferson Street, Joliet, Ill.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les

Ce boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebra, desk in singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, oglasi pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar!

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu

DES PLAINES IN CLINTON ST.

JOS. KUCHAR

MESNICA in GROCERIJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.

Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZMU
BRUCELI
BOLIST + KOLIKU
BOLIST + GLEHCH
NEURALGIJA PROTINU
OTRPOSTI HISC
SLABOSTI KRUŽU

SLABOST + GLEHCH
PLUČNI IN PISNI SLEHCH
MRAZJU + ŽIVOTU
VNETJU OPGONB
PREHLEBU
BOLISTH + LEDJU
SLABOSTH + KRUŽU
HUDEM KASLU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti kar Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihih ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naravno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov bolelih

ZABASANOSTI,
OTRPLIH JETER,
ZGUBI OKUSA,
NENADNA SLABOČA,
BOLEČINE DROBJA,
KRČEV,
ŽELOČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepča telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih boleznih želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljše mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja

Josip Svete

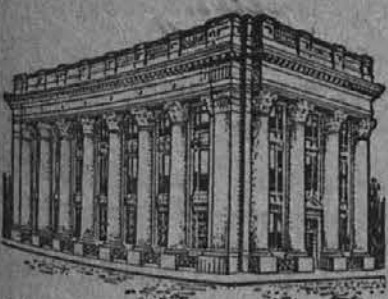
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino:	Catawba belo vino:
Sod, 6 gal. \$ 5.50	Sod, 6 gal. \$ 7.00
Sod, 10 gal. 8.00	Sod, 10 gal. 11.00
Sod, 25 gal. 16.50	Sod, 25 gal. 24.00
Sod, 50 gal. 30.00	Sod, 50 gal. 42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, \$13.00. Sod 25 galonov, \$26.00. Sod 50 galonov, \$50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnica in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žejl - najbolje sredstvo.

Čim več ga pijete tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti prideiki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

trepapl z očmi, potem si je pa z roko otrli čelo:

"Slišim, ne samo vidim," — rekel je sam sebi. — "Ali so to sanje!... Kaj? Pomoc! Jaz sam potrebujem pomoči. Jaz sem ranjen."

Naenkrat je pa, kakor da bi otrese prikazni sanj ali omamljenja, pogledal bolj zavestno in z bleškom radosti v očeh, je odvrnil:

"Beli deček!... Še vidim belega človeka!... Pozdravljen, kdorkoli si. Govoril si o neki bolnici? Kaj želiš od mene?"

Stanko je ponovil, da je ta bolnica Nelka, hčerka gosp. Rawlisona, enega izmed ravnateljev Sueskega prekopa, da jo je že dvakrat napadla mrzlica, in morala bo umreti, ako ne dobi kinina, da jo zavaruje pred tretjim napadom. "Dva napada — to je slabo!" — odvrnil je neznane. "Toda kinina ti zamerim dati, kolikor hočeš. Imam je še nekaj zavitev, ki so meni že popolnoma nepotrebni."

S temi besedami je rekel malemu Nasibu, naj mu da veliko medeno škaflo, ki je bila očitno popolna apoteka, vzel je iz nje dva velika zavitka, napolnjena z belimi praški in jo izročil Stanku.

"To je polovica tega, kar imam. Zadržati mora za celo leto..." Stanko bi najraje zakričal od veselja, ter se mu je pričel zahvaljevati s takim navdušenjem, kakor da bi mu šlo za lastno življenje.

Neznane je pa parkrat pokimal z glavo in rekel:

"Dobro, dobro. Imenujem se Linde in sem Švicar iz Curiha... Pred dvema dnevi sem imel nesrečo; ranil me je težko divji mrjasec midri."

Nato se je obrnil k črnemu dečku: "Nasibu, nabaši mi fajfo."

Potem pa k Stanku:

"Ponoči imam vedno silnejšo vročico in nekoliko se mi blede v glavi. Toda fajfa razjasni moje misli. Govoril si torej, da ste zbežali iz vjetništva pri derviših in da se skrivate v džungli. Tako?"

"Da, gospod, tako sem rekel."

"Kaj pa nameravate?"

"Zbežati v Abesinijo."

"Padli boste v roke Mahdijcev, katerih oddelki se potikajo po celem obmejnem prostoru."

"Toda ne moremo storiti nič drugega."

"Ah! Pred mesecem bi vam še mogel pomagati. Zdaj sem pa sam odvisen samo od milosti božje in od tega črnega dečka."

Stanko je pogledal nanj začudeno:

"Kaj pa ta tabor?"

"To je tabor smrti."

"Kaj pa ti zamorci?"

"Ti zamorci spet in se ne bodo zbudili nikdar več."

"Ne razumem..."

"Ti so bolni na spalni bolezn. To so ljudje z nad Velikih jezerov, kjer ta bolezen neprenehoma razsaja, in zboleli so na nji vsi, kar jih ni že poprej pomrlo za kozami. Ostal mi je samo ta deček..."

Stanko se je šele sedaj začudil, da se takrat, ko je pripelel v sotesko, noben zamorec ni zbudil, da niti zganil, in da so med tem pogovorom vsi spali: eni z glavami naslonjenimi na skale, drugi povešenimi na prsi.

"Spe in se ne bodo več zbudili?" — vprašal je, kakor da bi se ne razumel, kar je slišal.

Linde je pa rekel:

"Ah, ta Afrika je mrtvašnica!..."

Nadaljnje besede je pa pretrgal peketanje konj, ki so se nebesa prestrašili v džungli in pritekli z zvezanimi nogami na rob doline, da bi bili bližje ljudem in ognju.

"To ni nič, to so konji!" — izpregovoril je zopet Švicar. — "Vzel sem jih Mahdijcem, katere sem potolkel pred nekaj tedni. Bilo jih je kakšnih tristo ali še več. Imeli so večinoma sulice, moji ljudje pa remingtone, ki stojijo zdaj tam pod steno brez vsake koristi. Ako potrebuješ orožja ali nabojev, vzemi kolikor hočeš... Vzemi tudi konja: z njim se boš hitreje vrnil k svoji bolnici... Koliko ima let?"

"Osem!" — odvrnil je Stanko.

"To je še otrok... naj ti da Nasibu zanj čaja, riža, kave in vina... vzemi kar hočeš iz zaloge, jutri pa pridi po druge reči."

"Vrnem se gotovo, da bi se Vam še enkrat zahvalil iz celega srca in Vam kaj pomagal, ako je mogoče."

Linde je pa rekel:

"Prijetno je vsaj pogledati na evropski obraz. Ako prideš bolj zgodaj, bom bolj pri zavesti. Zdaj me je zopet prijel vročina, kajti vidim te podvojenega. Ali stojita dva pri meni? Ne!... Vem, da si sam in da je to samo vročina... Ah, ta Afrika!..."

In zaprl je oči.

Četrte ure pozneje je odrinil Stanko nazaj iz tega čudnega tabora spanja in smrti, toda zdaj je bil na konju. Noč je bila še globoka, toda on se ni več brgal za nobeno nevarnost, na katero bi zamogel zadeti v visoki travi. Držal se je pa bližje reke, ker je menil, da se morata obe soteski nahajati nad njo. Vračati se je bilo znatno lažje, ker je v nočni tišini že oddaleč slišal bobnenje vodopada, poleg tega so se pa tudi oblaki razpršili na zahodni strani neba in poleg meseca so močno svetile tudi južne zvezde. Deček je zbadal konja s konji širokih arabskih stremen in letel kot veter, misleč sam pri sebi: "Kaj mi mar levi in pantri — saj imam kinino za Nelko!" in ne prenehoma se je dotikal z roko zav-

kov, kakor da bi se hotel prepričati, če jo ima zares in če ni bilo vse to samo sanje. Različne misli in slike so mu šle po glavi. Videl je ranjenega Švicarja, do katerega je občutil veliko hvaležnost in ki se mu je smilil toliko bolj od srca, ker ga je med razgovorom začetkoma smatral za norca; videl je majhnega Nasibu z glavo okroglo, kot krogla in vrste speh "pagazih", in čevlji ob skale oprti remingtonov, ki so se bliščale pri ognju. Bil je prepričan, da se je bitva, katero je omenil Linde, vršila s Smainovim oddelkom — in čuden občutek je imel pri misli, da je morda Smain bil ubit v boju.

Te slike so se mu mešale z neprestano mislijo na Nelko. Predstavljal si je, kako se bo začudila, ko bo zagledala jutraj cel zavitek kinine in smatrala ga bo morda za čudodelca. "Ah," rekel je — "ako bi se bil zbal in bi ne bil šel prepričat se odkod prihaja ta dim, ne mogel bi si tega odpustiti celo življenje."

Po preteku slabe ure je bobnenje vodopada postalo popolnoma izrazito, iz regljanja žab je pa sklepal Stanko, da je že blizu razliva, kjer je streljal poprej vodne ptice.

Pri mesečnem svitu je spoznal celo od daleč nad njim stoječe dreve. Zdaj je moral biti bolj previden, kajti k onemu razlivu so prihajale pit vsakovrstne živali iz okolice in on je moral na vsak način mimo, ker so druge bregi reke bili strmi in težko pristopni.

Toda bilo je že pozno in roparji so se po nočnem lovu brez dvoma že umaknili v skalne jame. Konj je nekoliko hropel, ko je zagledal sveže sledove levov in panterov, toda Stanko je prešel srečno in trenutke pozneje je zagledal na skalni višini črno, veliko postavbo "Krkov". Prvič v Afriki je imel tako čustvo, kakor da bi bil prišel domov.

Mislil je, da bado vsi spali, toda ni mislil na Saba, ki je pričel tako lajati, da bi zbudil celo mrliča. Kahi je bil tudi v trenutku pred drevesom in je zaklical:

"Bvanu kubva, bvanu kubva, na konju!"

V njegovem glasu je bilo več radosti, kakor začudenja, kajti verjel je tako v Stankovo moč, da bi se ne bil z-

lo začudil, tudi ako bi Stanko konja konja ustvaril.

Ker pa zamorci izražajo radost s smehom, začel se je z dlanmi tolči po bedrih in smejeti se, kot bi znorel.

"Zveži tega konja," rekel je Stanko, "vzemi z njega reči, zakuri ogenj in segrej vodo."

"Potem je šel v drevo. Tudi Nelka se je prebudila in ga je pričela klicati: Stanko je odgnal plateno steno in zagledal pri svetli luči njen blede obraz in bele suhe ročice, ki so ležale na pletu, s katerim je bila pokrita.

"Kako se imaš?", vprašal jo je veselo.

"Dobro," in spala sem močno, dokler me ni zbudil Saba. Zakaj pa ti ne spiš?"

"Ker sem odšel."

"Kam?"

"Po zdravila."

"Po zdravila?"

"Da. Po kinino."

Deklici res ni močno ugajali kininini praški, katere je poprej zauživala, toda ker je to smatrala za zanesljivo lekarstvo zoper vse bolezni na svetu, je vzdihnila in rekla:

"Jaz vem, da nimam več kinine."

Stanko je pa dvignil k svetilki en zavojček in vprašal s ponosom in z radostjo:

"Kaj pa to?"

Nelka ni hotela verjeti svojim očem, on je pa govoril naglo, ves razjarjen:

"Zdaj boš zdrava! Takoj bom zavil precejšnjo množino v kožo sveže fige in morala boš pogoltniti, kaj boš pa na to izpila, boš se videla. Zakaj gledaš name, kot na zelenega mačka?..."

Da! Imam še drugi zavoj. Dobil sem oba od Evropejca, čegar tabor se nahaja štiri milje od tukaj. Vračam se od njega. Imenuje se Linde in je ranjen, vendar mi je dal mnogo dobrih reči. Vrnil sem se na konju, k njemu sem pa šel peš. Misliš, da je prijetno ponoči iti čez džunglo? Brri! Drugič bi ne šel za nič na svetu, izvzemši, da bi bilo treba po kinino!"

Pri teh besedah je zapustil začudeno deklico, sam je pa šel "v moški oddelk", izbral je iz zaloge fig najmanjšo jo izdolbil in našel v sredini kinine, ter gledal, da bi množina ne bila večja od onih praškov, katere je dobil v Hartumu. Potem je šel iz drevesa, našel je čaja v posodo z vročo vodo in se vrnil z lekarstvom k Nelki.

Ona je pa premišljevala med tem, kaj se je zgodilo. Silno je bila radovedna, kakšen Evropejec bi to bil! Od kod je Stanko o njem zvedel? Ali pride k nji in ali bodo potovali skupaj? Sedaj ni dvomila, da bo odzdravila, ker je Stanko dobil kinine. Toda ta Stanko... Šel je ponoči čez džunglo, kakor da bi ne bilo nič! Vkljub vsemu obdobjanju, ki ga je imela Nelka do Stanka, je smatrala vendar doslej, ne da bi o tem kaj več premišljevala, da se samo po sebi razume vse, kar on zanjo stori, ker je čisto naravno, da starejši deček skrbi za mlajšo deklico. Sedaj ji je pa prišlo v glavo, da bi bila brez njega že davno umrla, da on neizrečeno zanjo skrbi, da ji ustreza in jo brani tako, kot bi nobeden drug deček v njegovih letih ne hotel in ne znal — torej se je velika hvaležnost razvila v njenem majhnem srcu.

Ko je torej Stanko spet prišel in se je nagnil z lekarstvom, je ovila

svoje suhe roke okrog njegovega vratu in ga je presrečno poljubila:

"Stanko, ti si zame jako dober."

On ji je pa odvrnil:

"Za koga pa naj bom dober? To je lepo! Vzemi to zdravilo!"

Vendar je bil silno vesel, da so se mu oči bliščale zadovoljnosti in nato je spet z veliko radostjo in ponosom zaklical obrniti se k odprtini:

"Mea! sedaj pa daj čaj!"

(Dalej prih.)

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za nastan proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kosti ali trganje v nogah, rokah in križu, za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjizico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja z ogejn pojdit k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banka.

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN

NAJSIGURNEJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico

U ZAGREBU,

CROATIA, EUROPE.

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevi, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniska glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, S. Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK.

Chicago Phone 225.

J. C. Adler & Co.

priporočajo rojakom svoje

Mesnica

Tel. 101

Joliet, Ill.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:

9-12 a. m. 1-5 and 7-8 p. m.

Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, :: ILLINOIS.

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTPHAL

212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Uradna telefon Chicago 100

Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1008 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence i

Hrvate, v svojo gostilno sredi

Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

Kadar se mudite na vogalu

Ruby and Broadway ne

pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 287

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.M. D. POSTELANCZYK,
klerik in tolmač.317 Jefferson Street, nasproti Court
House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet,

Ko imate kaj opraviti s sodnijo

oglasite se pri meni.

Vsem Slovincem in Hrvatom pripo-
ročam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE

v kateri točim vedno sveže

PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNO.

VRSTNE DRUGE PIJAČE.

Priporočam se cenjenemu občinstvu v

najboljše obisk. — Vsi znanci

in neznanci vedno dobrodošli!

NA SVIDENJE!

P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kal-

fornijsko vino, dobro žganje in trž

Preskrbljena.

"Danes ne hodi nikamor! Po hiši in okrog oglov pospravi, da bo vse čedno in v redu, pa nekoliko preobleci se, no, popoldan namreč pridejo — snubači."

Tako je govoril kmet Košir svoji hčeri Franci.

Toda dekletu se je na obrazu poznalo, da je ta očetova vest ni prav nič razveselila. Nemo je šla iz sobe.

V kuhinji ji stopi njena mati nasproti.

"Joj, Franica, ali ti je oče že kaj povedal? — Snubače bomo imeli danes, to se pravi, ti jih bodeš imela. Oj, pa tako bogate! Mihovčev Janez iz Kleč se ženi pri tebi. Premisli vendar!"

"Mati," zavzdihne Franica z užaljenim glasom. "Kdaj bo že vendar enkrat te neumnosti konec?"

"Oj, ti seme, ti, kako me pa vpraša! Neumnost! Poklekni raje, poklekni, in Boga zahvali, da ti je pripeljal tako bogatega ženina! Mar meni, da bo ženin iz samega zlata prišel po tebe?"

"Ne, ne, mati," je ugovarjala Franica, "motite se. Saj mi je vse eno, bogat ali reven, zlat ali srebrn, jaz ne vprašam za nobenega. Srečna bi itak z nobenim ne bila, to dobro vem. Čemu me potem vedno nadlegujete s snubači, ko veste, da ne maram nobenega. Namenila sem se že davno, da ostanem — sama."

"Oj, ti neumni otrok!" je viknila mati. "Kaj ne veš, da ostanje sama le tista, ki nikogar po njo ni? To pa je tudi največja sramota za dekleta, ako je že v letih, ženina pa odkoder ni. O, dekletu moje, pazi, da te Bog ne kaznuje za tvojo prevzetnost! Seveda, sedaj ti je dobra, ko midva z očetom tako lepo skrbiva za te. Stara sva oba, danes ali jutri lahko umrva, brat tvoj se oženi na dom, joj, kam se boš dejala? Ali boš služila tuji ženski pod domačo streho? Ne, stran boš morala!" je tarnala mati.

"Da, mati, stran pojdem. Pa to me ne skrbi. Mislim namreč, da ženska, ki je vajena skozi vse svoje življenje delati in trpeti, prav lahko toliko zasluži, da se preživi."

"Ne rečem, ljuba Franica, da ni res, kar praviš. Za sproti bi že zaslužila, to vem. Ali pomisli le vendar, da ne boš vedno mlada, pa tudi morda ne vedno zdrava. Kaj bo pa takrat? Rečiva boš, da se Bogu smili. In poleg tega ne boš imela človeka na svetu, da bi te tolažil, da bi ti pomagal in ti kratak čas delal. Poglej svojo sestro. Modrejša je bila od tebe. Res, da je bila takrat komaj 20 let stara, ko jo je vprašal. Pa ga je vzela brez pomisleka. Ne bo ji nikdar žal za to. Ne manjka ji ravno ne, otroci so zdravi, meni se pa tudi dobro zdi, ko vidim, da je preskrbljena."

"Mati, če je sestra preskrbljena, s tem še ni vse opravljeno. Kaj pa njenih sedem otrok? Preskrbljen še ni nobeden. Koliko težko, koliko gromotnih sredstev ji bo še treba, preden bo zamogla vsakemu posebej zagotoviti vse, kar mu je potreba za njegovo življenje."

Mati je pri teh hčerkinih besedah nekoliko osupnila, a takoj nato nadsejala:

"Franica, osem vas je bilo, pa ste lahko dorasli vsi. Vidi, če Bog ustvari čisto, mu pošlje tudi črvice, da lakote ne pogine. Tudi sestrični otroci se bodo vsi preživeli."

"Toda, mati, kdo vam bo delal, ko žene več ne bo? In pa bolni ste skrajno vedno, kdo vam bo stregel po dnevi in po noči?"

"Brez skrbi bodi, Franica. Deklo dobim, da, dobro dekle, ki bo vse opravila na mesto tebe."

Franica je vedela, da se materi ne bo zmanjkalo besedi.

Molče je odšla v hlev, pogledat k živini.

Starka pa je zrla za njo. Dobro ji je postajalo pri srcu, kajti bridko ji je vedela, da hčerkinje ljubezni in požrtvovalnosti ne najde niti v najboljši dekli, ne najde nikjer več na svetu. Pa — omožila bi jo vendar rada.

Se istega popoldneva se je prišel ženiti h Koširju Mihovčev Janez s takozvanim "ženitbenim mešetarjem", sosedom Klemenom.

Oče in mati sta ju z veseljem sprejela. Gospodar jima je brž odkazal sedeže gori za mizo, mati pa je hitela pogrnjat mizo in nositi vina gori.

Ženin Janez je bil čeden človek, a zelo boječ. Govoril je zelo malo. To-liko bolj gostobeseden pa je bil Klemen. Hvalil je vino, kruh, rože na oknih, in sploh vse, karkoli je ugledal. Starima pa je to prišlo in kmalu so bili v najboljšem pomenu.

Ko je Franica pogledala po hlevu, kar čuje trkanje na oknu in za tem očetov glas:

"Franica, pojdi notri!"

Njen že itak resni obraz je postal še bolj otožen.

A šla je takoj v sobo.

"O, Franica, Bog te živi!" je zaklical Klemen, ko je bil aše med vrati.

"Pridi no, pridi, pa en kozarec ga hitro zvrni! Pa tu-le k mizi sedi, saj si do-anača."

To rekši, jo porine za mizo ter ji natoči kozarec do vrha.

"Pi, Franica!"

Franica je prišla za kozarec ter ko-maj ustni omočila. Nato je sedla ter zrla večji del skozi okno, tja v daljavo.

"Vidiš, Franica," je začel Klemen, "ta Janez tukaj je pošten človek. Ti

si tudi poštena. No, pa kaj bi po o-vinkih govoril, ko vem, da ti je že znano, čemu sva prišla. Franica, poglej Janeza! To je fant, da ni takih. Priden je, da malokdo tako. Neum-nosti še ni nobene naredil v vsem živ-ljenju. Slabega ne ve od njega nihče ničesar. Očitati mu ne more nikdo nič."

"Pa kako ti zna biti varčen! Vsek noviči ti ume dobro obrniti. Z eno besedo: Janez bo najboljši gospodar. Oh, pa tako lepo posestvo! Pa njego-va živina! Tisoče je vredna. No, pa saj to je tvojemu očetu dobro znano, da je Janez bogat človek. Le še ene stvari mu je manjkalo. Gospodinje namreč! Dobil bi seveda, katero bi le hotel! Dvajset na en sam prst, če bi bilo treba. Toda Janez noče vsake, če je tudi bogata. — Oh, Franica, tebe hoče, ravno tebe in nobene druge. Ja-nez ve, da si pridno dekle in da boš dobra gospodinja. Pa kaj bi drugega, to se pravi: vseč si mu, vseč! pa lahko tako naredimo. Očetu in materi je vse po volji. Kaj boš pa ti rekla, Franica, a?"

Franica je molčala in še-le sedaj sta se pogledala z ženinom iz oči v oči.

"No, no," je odgovoril oče namesto nje ves v zadregi, "dekleta je sram. Mesto nje kar lahko jaz povem. Saj moja volja je tudi Francina. Naredili pa bomo, pa je!"

"Tako se govori!" je hitel zadovoljen Klemen. "Sedaj se pa še pomeni-mo zaradi dote. Oče, koliko jej bo-šte odšteli?"

Oče je nekoliko pomislil.

"I no, tri tisoč bom dal in za dva voza bale."

"Očka, ne skoparite preveč. Dovolj je trpela, dovolj vam delala, dovolj pridobila. Dajte ji štiri tisoč in tri vozove bale!"

"Niti novčiča več! Obljubil sem do-volj. Kaj misliš, da denar na cesti pobiram?"

"Oče, saj imate pa tudi dati na kaj. Posestvo, kakor je Janezovo, se tudi ne pobira kar tako na cesti."

"No, oče, le dajte ji, le, čim več bo imela, a tem lažje bova gospodarila," se je oglasil vendar še enkrat ženin Janez ter v zadregi mencil s prsti namizni prt.

"No, ker sta že tako sitna, pa dam tri tisoč in tri sto. To pa je moja zadnja beseda. Obljubil sem že tako preveč."

"Oče, dajte tri tisoč in sedem sto, pa kakor je rečeno: bale za tri voze. Pri-maknite še toliko! Saj ste mož, ki ima nekaj pod palcem!" je vpil Kle-men, že nekoliko vinjen.

"Prav nič ne primaknem, — pa vi dva malo odjenajta!"

"Oče, ravno tako, kakor danes, me-šetarila sta pred tednom z mesarjem v hlevu, ko ste mu prodajali kravo li-sko," je viknila Franica z neizmerno zaničljivim in boleznim glasom ter hitro vstala in zbežala iz sobe.

Vsa družba je umoknila in pogledo-vali so tiho drug drugega. Bili so ne-kako neprijetno iznenadeni.

Kmalu pa se je oglasila mati, ki je do sedaj molčala:

"Franica je že ves dan precej čmer-na. Pa zato, ker mislim, da ni prav zdrava. Jutri bo že boljše volje. Nič si ne storite od tega!"

"No, da bo že enkrat konec in pa da ne bosta mislila, da nimam, odštel bom Franci tri-tisoč in pa pet sto, in bale, kolikor se le more spraviti na dva velika voza. Sicer pa to še ni moja zadnja beseda. Ako mi bosta po volji gospodarila, primaknem tudi še pozneje lahko."

Klemen je pomežiknil Janezu, po-tem pa je dejal dostojanstveno:

"No, dobro, to je že tudi res lep de-nar. Bale se pa tudi precej spravi na dva voza, ako še na široko vklada. No, pa udarimo!"

Segli so si v roke. Bilo je sklenje-no.

"Čakajte, grem po Franci! Kaj bi uganjala neumnosti in kuhala trmo," je dejal nato oče in odšel za hčerjo.

Franica pa je slonela v svoji čum-nati ter zrla solznih oči pred-se. Zdrz-nila se je, ko je stopil oče pred njo.

"Glej jo, trmo, kdo te je tako učil?" je jezno zakričal ter jo surovo stresel za ramo. "Ti si upaš uiti iz sobe. To je sramota! Mar misliš, da so ljudje, in to se reče bogati ljudje, osli, ali kaj? Zadnjič ti rečem: Pojdi notri in udaj se! To hočem jaz, to hoče tvoja mati. Ako ne, gorje tebi! Izdednil te bom, čuješ, in vrget te kot psa na cesto!"

To rekši, jo je nerahlo prijel ter ri-nil pred seboj.

"Oče, pustite me vendar, saj grem," je prosila hči ter šla z očetom v hišo.

"Ker je očetu in materi tako prav, naj bo tudi meni. Naredite, kedar in kakor hočete! Jaz sem že pripravlje-na," je rekla vsa zlomljena.

"Da, da, tako je prav!" je kričal Klemen. "A saj sem vedel, da je Fran-ica dobro dekle in rada uboga svoje stariše, ko ve, da ji le dobro hočejo. No, pa sedaj enkrat trčimo skupaj na zdravje mladega para!"

Kozarec iso zaženketali.

Ko so še vse potrebno dogovorili za-rad svatovščine, sta snubača odšla.

Še tisti večer je počila po vasi: Lo-širjeva Franica se je udala! Ta novica jim je dala povod govorjenju za ves teden.

Dekleta so se čudila ter si šepetala: "Lejte si, lejte, tako trdovratno je trdila ta ošabnica, da kar ostane 'tako'. Tolikim je že dosedaj odrekla."

"Eh, taka je kot vsaka druga, pravi je prišel in vzela ga bo."

"Jeje, jej, kdo bi si to mislil!"

Tri tedne pozneje zadostila je Fran-

35 vrednostnih daril ZASTONJ

14k Gold Filled URA samo \$5.25 Jamčena za 20 let

POSEBNA PONUDBA. — Kdor izreže ta oglaš in ga nam pošlje s svojim naslovom in 25c (v znakah ali srebru) mu pošljemo takoj EL-EGANTNO 14K GOLD FILLED URO, JAMČENO ZA 20 LET, s trojnimi pokrovom, mala moška ali mala ženska ura, s znanim kolesovjem in poleg ure pošljemo 35 vrednostnih daril ZASTONJ, ki so sledeča: elegantna veržica z privescem, pištola, penknife, scarf pin, cuff buttons, collar buttons, ženska waist pin, brooch, cupid pin, engagement ring with Mexican Briliants, 2 wedding rings, moški prstan, scarf pin z Mexican Briliants uhan, ladies necklace of gold corals, watch pendant with pin for ladies, mesh bag, locket with chain, bracelet, križec in fino match box.

Kadar to vse prejmete in boste zadovoljni, da je URA RES 14K GOLD FILLED IN JAMČENA ZA 20 LET in 35 daril najboljšje kakovosti, boste plačali še \$5 ZA LEPO URO in nekaj centi za ekspres daril, ki jih damo ZASTONJ, drugače lahko vse vrnete in vrnemo 25c. Naročilom od nas, da dobite to kar ponujamo. Ne pozabite omeniti ali želite moško ali žensko uro. Naslov:

American Jewelry Co., Dept. 610, St. Louis, Mo.

ca usodi kmečkega dekleta. Poročila se je z Janezom.

Po poroki je pa bila na ženinovem domu svatovščina ves dan in še pozno v noč. Godci so igrali skoraj nepre- stano, svatje se pa v parih vrtili in poskalovali, da jim je bil lot s čela.

Proti večeru poročnega dne se je pripeljal še tudi oče Košir s svojo ženo.

Svatje so ji veselo sprejeli in stare- šina ju je posadil nasproti ženinu in nevesti. Kmalu sta bila z drugimi vred dobre volje.

Kar naenkrat pa dregne Koširka moža pod rebra:

"Ti, stari, poglej, vse je veselo z že- ninom vred. Le Franica je tako ble- da in otožna. Pa tako obupana se mi zdi, meni se smili!"

"Beži, beži," je odvrnil mož ter se obrisal z višnjevo ruto okrog ust. "To so le njene muhe, ki pa kmalu minejo. Franica ima pa le zalega moža, ima lepo domovanje in — eh, kaj bi on- gavil, Franica je za vse življenje pre- skrbljena."

— Velika tatvina. Gostilničarju g. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo 14. febr. zjutraj ukradenih okoli 60,000 K. Prijet je bil neki vojak 27. peš- polka, a baje ni dovolj dokazil, kakor poročajo iz Ljubljane.

— Zaupanje v Boga. Na pritožbo o skrajno zanemarnih ljubljanskih ce- stah je odgovoril g. župan glede sne- ga: "Bog ga je dal, Bog ga bo vzel."

— Slanina se prodaja na ljubljans- kem trgu že po 3 K 90 vin.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju de- narja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

— Velika tatvina. Gostilničarju g. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo 14. febr. zjutraj ukradenih okoli 60,000 K. Prijet je bil neki vojak 27. peš- polka, a baje ni dovolj dokazil, kakor poročajo iz Ljubljane.

— Zaupanje v Boga. Na pritožbo o skrajno zanemarnih ljubljanskih ce- stah je odgovoril g. župan glede sne- ga: "Bog ga je dal, Bog ga bo vzel."

— Slanina se prodaja na ljubljans- kem trgu že po 3 K 90 vin.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju de- narja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

— Velika tatvina. Gostilničarju g. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo 14. febr. zjutraj ukradenih okoli 60,000 K. Prijet je bil neki vojak 27. peš- polka, a baje ni dovolj dokazil, kakor poročajo iz Ljubljane.

— Zaupanje v Boga. Na pritožbo o skrajno zanemarnih ljubljanskih ce- stah je odgovoril g. župan glede sne- ga: "Bog ga je dal, Bog ga bo vzel."

— Slanina se prodaja na ljubljans- kem trgu že po 3 K 90 vin.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju de- narja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

— Velika tatvina. Gostilničarju g. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo 14. febr. zjutraj ukradenih okoli 60,000 K. Prijet je bil neki vojak 27. peš- polka, a baje ni dovolj dokazil, kakor poročajo iz Ljubljane.

— Zaupanje v Boga. Na pritožbo o skrajno zanemarnih ljubljanskih ce- stah je odgovoril g. župan glede sne- ga: "Bog ga je dal, Bog ga bo vzel."

— Slanina se prodaja na ljubljans- kem trgu že po 3 K 90 vin.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju de- narja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

— Velika tatvina. Gostilničarju g. De Schiava v Kolodvorski ulici je bilo 14. febr. zjutraj ukradenih okoli 60,000 K. Prijet je bil neki vojak 27. peš- polka, a baje ni dovolj dokazil, kakor poročajo iz Ljubljane.

— Zaupanje v Boga. Na pritožbo o skrajno zanemarnih ljubljanskih ce- stah je odgovoril g. župan glede sne- ga: "Bog ga je dal, Bog ga bo vzel."

— Slanina se prodaja na ljubljans- kem trgu že po 3 K 90 vin.

— Za najnižje dnevne cene denarja in druge podrobnosti o pošiljanju de- narja v staro domovino, čitajte oglaš "A. S." na 1. strani.

DOKTOR PRAVI:

"NI UPANJA."

Vse boleznj so začete z malimi neredi. Pazite na prve posledice.

Ne trpite bolečin. Ozdravite jih ob začetku. Dajte naravi priložnost — to vse kar treba. Ohranite drobje od- prto, tudi želočce in obisti, da vam ne bo treba misliti na zdravnika.

Ako bi se bil zavedal.

Hollister Rocky Mountain Tea je zdravstvene priprava, ki vsebuje zdra- vitelne moči. Delana iz zelišč, korenin, semen, skorje in trave. Deluje že nad 25 let. Tisoči ljudi se zaveda, da jih je ohranilo to zdravilo.

Vaš lekar jih ima. Cena 35c.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše me- so po najnižji ceni? Goto! V mesar-ju

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in proka- jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postroba naše goslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vog- lu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond, Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po 75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slove- skem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Tel ephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago tel. 4313.

Northwestern tel.

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglaš v Amer. Slovencu.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Frank Juričič

1801 N. Chicago St. JOLIET, ILL.